اِغلَام بَازي

مذمت، نقصان، ۓ عبرتناک داستان

مصنف: علامه امجد مدني

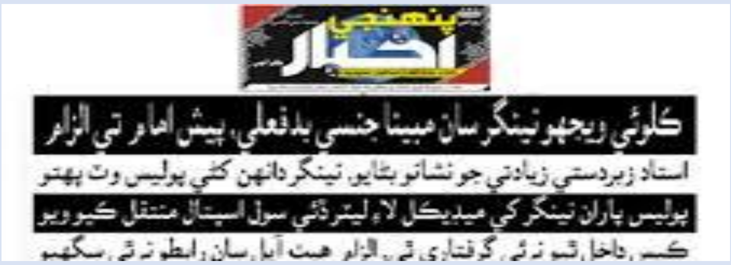

پنهنجي اخبار

ڪلوئي ريجهو نينگر سان مبينا جنسي بدفعلي، پيش امام تي الزام

استاد زبردستي زيادتي جو نشانو بڻايو، نينگر ڊاڻهن ڪٽي پوليس وٽ پهتو

پوليس پاران نينگر کي ميڊيڪل لاءِ ليٽر ڏئي سول اسپتال منتقل ڪيو ويو

ڪيس داخل ٿيو نه ٿي گرفتاري ٿي، الزام هيٺ آيل سان رابطو نه ٿي سگهيو

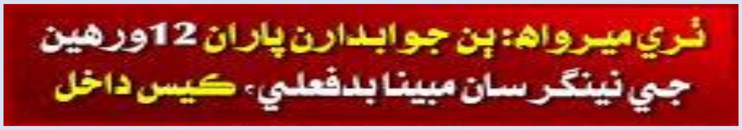

ٺري ميرواهه: پن جوابدارن پاران 12ورهين
جي نينگر سان مبينا بدفعلي، ڪيس داخل

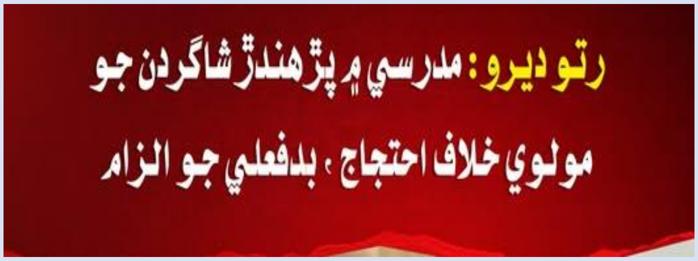

رتوديرو: مدرسي ۾ پڙهندڙ شاگردن جو
مولوي خلاف احتجاج، بدفعلي جو الزام

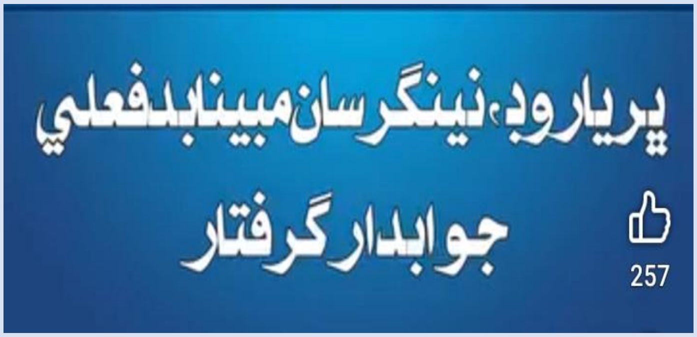

پرياروڊ، نينگر سان مبينابدفعلي
جوابدار گرفتار

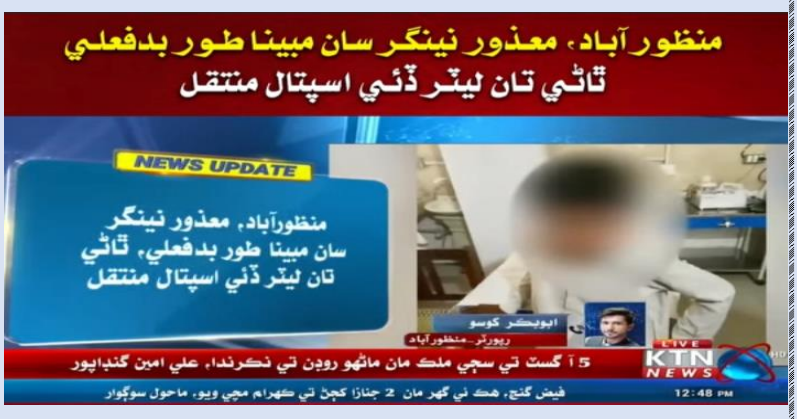

منظور آباد، معذور نينگر سان مبينا طور بدفعلي
ٽاٽي تان ليٽر ڏئي اسپتال منتقل

NEWS UPDATE

منظورآباد، معذور نينگر
سان مبينا طور بدفعلي، ٽاٽي
تان ليٽر ڏئي اسپتال منتقل

ابوبڪر ڪوسو
رپورٽر_منظورآباد

5 آگسٽ تي سڄي ملڪ مان ماڻهو روڊن تي نڪرندا، علي امين گنڊاپور

فيض گنج، هڪ ئي گهر مان 2 جنازا کڄڻ تي ڪهرام مچي ويو، ماحول سوڳوار

12:48 PM

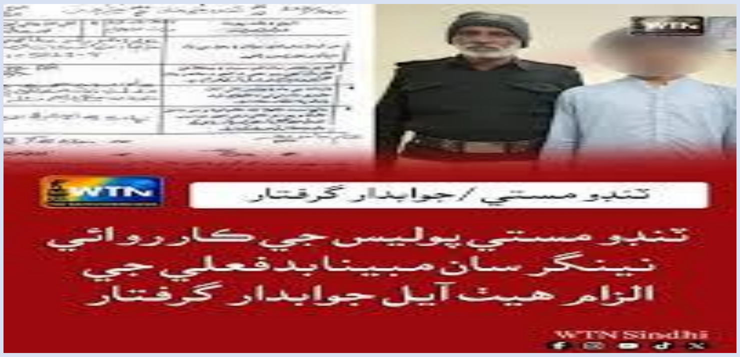

ٽنڊو مستي / جوابدار گرفتار

ٽنڊو مستي پوليس جي ڪارروائي
نينگر سان مبينابدفعلي جي
الزام هيٺ آيل جوابدار گرفتار

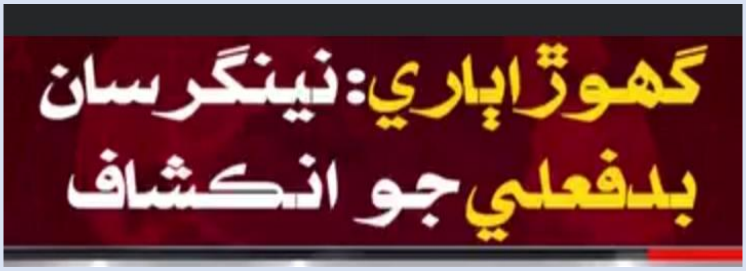

گهوڙاباري: نينگر سان
بدفعلي جو انڪشاف

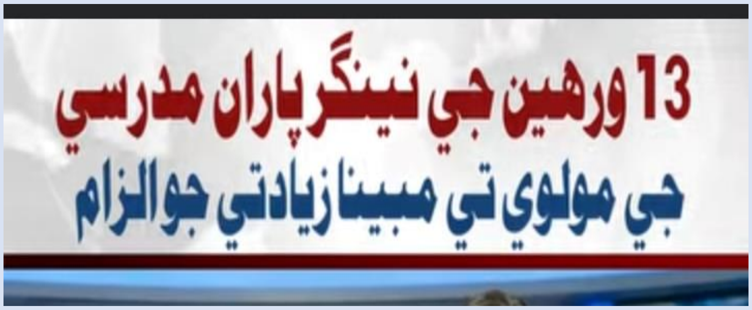

13 ورهين جي نينگر پاران مدرسي
جي مولوي تي مبينا زيادتي جو الزام

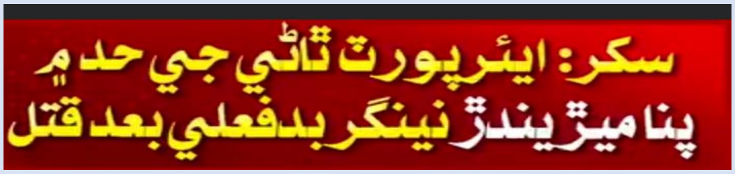

سکر: ايئرپورٽ ٿاڻي جي حد ۾
پنا ميڙيندڙ نينگر بدفعلي بعد قتل

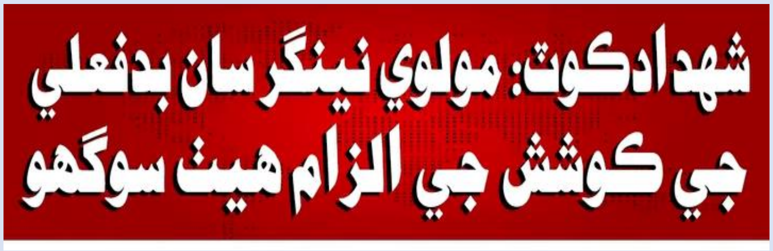

شهدادڪوٽ: مولوي نينگر سان بدفعلي
جي ڪوشش جي الزام هيٺ سوگهو

انتساب 9

مقدمو 13

قومِ لوط: هڪ عبرتناڪ داستان، جيڪو دل کي ڏڪائي ڇڏيندو ... 15

قومِ لوط جي واقعي مان ملندڙ اهم سبق.Error! Bookmark not defined.

خالق ڪائنات جو واضع حڪم: بدفعلي هڪ عبرتناڪ گناھ 26

قرآني آيتن جو روح ۽ عبرت آميز سبق 29

1.بدترين بي حيائي ۽ ان جي شروعات 29

2.فطرتي نظام جي نفي 29

3.سماجي بگاڙ ۽ بي حسي 29

4.وحشتناڪ عبرت ۽ انجام 30

بدفعلي بابت احاديث 31

بدفعلي ڪندڙ ڏانهن الله جي نظرِ رحمت نه هجڻ جو بيان 31

قومِ لوط واري عمل بابت پاڻ ﷺ جن جي تشويش 32

اهي ست ماڻهو جن تي نبي ڪريم ﷺ جن لعنت فرمائي 33

بدفعلي (قومِ لوط واري عمل) جي سزا 35

امت بابت نبي ڪريم ﷺ جو هڪ وڏو خدشو 36

گناهن جي سزا: نبوي تعليمات جي روشنيءَ ۾ 37

هن امت لاءِ هڪ اهم تنبيهه 39

قومِ لوط جي عمل تي الله جي رسول ﷺ جي لعنت 40

انهن ماڻهن جو ذڪر جن جي ڪلمه توحيد جي گواهي قبول نه ٿيندي 41

الله جي غضب ۽ ناراضگي هيٺ رهندڙ چار شخص 41

بدفعلي ڪندڙ جو انجام: هڪ عبرتناڪ واقعو................................. 43

حضرت ابن عباس رضي الله عنهما جو فتويٰ (لواطت جي سزا بابت) 45

خوبصورت نوجوان ڏانهن نهاري ڏسڻ بابت تابعين جو موقف 45

عابد نوجوان لاءِ فتني کان بچڻ جي تلقين 46

فتني کان بچڻ لاءِ احتياطي تدبير 46

قومِ لوط واري عمل ۾ مبتلا ماڻهن جي درجابندي.......................... 47

گناهه جو اهڙو داغ، جيڪو سڄي دنيا جو پاڻي به نه ڌوئي سگهي.. 48

فتني کان بچاءُ: هڪ قيمتي نصيحت 48

دورِ صديقي ۾ هڪ اهم واقعو: بدڪاريءَ جي سزا جو فيصلو....... 49

والدين جي لاپرواهي – بدفعليءَ جو هڪ وڏو سبب 51

1.ٻارن جي سنگت کان بي خبري 51

2.اڻڄاتل ماڻهن تي انڌو ڀروسو 51

3.ٻارن جي خاموشيءَ کي نه سمجهڻ 52

4.ڊجيٽل لاپرواهي (موبائيل جو بيجا استعمال)........................... 52

"غفلت جي قيمت" 52

والدين لاءِ عبرتناڪ نڪتا: 55

ٻارن جو تحفظ ۽ والدين جي ذميواري: هڪ جامع رهنمائي 56

1. ٻار سان بيحد ويجهڙائي ۽ روزاني گفتگو 56

2. جسماني حدن جي شرعي ۽ اخلاقي تعليم................................ 58

3. "خراب ڇهڻ" (Bad Touch) جا قسم سمجهائڻ............................ 59

4. "خفيه ڳالهين" جي سحر کي ٽوڙڻ 60

5. اداري جي چونڊ ۽ مسلسل چڪاس... 61

6. روين ۾ تبديلين جي نفسياتي پرک... 62

7. انٽرنيٽ جي استعمال تي ڪنٽرول 63

"پاڪيزه درسگاهه: ٻارن سان زيادتيءَ جي روڪٿام ۽ احتياطي حڪمت عملي" 64

1.انتظامي ۽ تعميراتي تبديليون 64

2.نگراني ۽ پهرو(Supervision) 65

3.اساتذه ۽ عملي جي چونڊ.. 66

4.شاگردن جي ذهني ۽ جسماني تربيت 66

5.اسلامي احڪامات تي سختي سان عمل 67

6.والدين جو ڪردار 67

7.سخت سزا ۽ قانوني ڪارروائي 68

مقدس لباس ۾ لڪل گناهه" – هڪ معصوم جي فرياد 68

هن واقعي مان حاصل ٿيندڙ سبق (ڪتاب لاءِ): 70

2 طاقت ۽ رعب جي زور تي بليڪ ميلنگ 70

باب: دوستي ۽ ياري جي اوٽ ۾ بدفعلي – هڪ سماجي ناسور 72

1.اعتماد جو ناجائز فائدو(Breach of Trust) 72

2.دوستي جي نالي تي گمراهي(The Trap of Peer Pressure) 73

3.سماجي ۽ نفسياتي اثرات(Social & Psychological Impact) 74

4.بدفعلي کي "تفريح" سمجهڻ جي غلطي 74

5.والدين لاءِ لمحه فڪريه(Advice for Parents) 75

6.اسلامي ۽ اخلاقي حدون 75

نتيجو 76

هڪ سبق آموز واقعو: دوستي جي آڙ ۾ لٽيل عزت 76

هن واقعي مان حاصل ٿيندڙ سبق: 79

بناؤ سينگار جي نمائش ۽ اخلاقي خطرا: هڪ تفصيلي تجزيو 81

نفسياتي ۽ سماجي پهلو 81

"نزاڪت جو نتيجو" 83

هن برائيءَ کان بچڻ جا عملي طريقا 84

هنر جي سکيا يا ٻارن جي زندگي جو سودو؟ 86

هنر جي آڙ ۾ هوس – هڪ استاد جي خيانت 88

واقعو: "استادي جو ڀرم ۽ زخمي روح" 89

هن واقعي مان حاصل ٿيندڙ سبق:(Lessons for the Book) 91

لواطت جا شادي شده زندگيءَ تي اثرات ۽ تباهيون 93

1.جنسي ڪمزوري ۽ نامردي(Sexual Impotence) 93

2.زال کان بيزاري ۽ عدم توجهي 93

3.فطري لذت کان محرومي 94

4.موذي بيمارين جي ور چڙهڻ 94

5.اولاد کان محرومي جو خطرو 94

6.نفسياتي ذلت ۽ احساسِ گناهه 95

بچاءُ ۽ اصلاح جو رستو 97

باب: لواطت جا طبي، نفسياتي ۽ سائنسي نقصانات (هڪ تحقيقي جائزو) 98

1.مقعد جي بناوت ۽ غير فطري ملاپ جا نتيجا 98

2.جنسي منتقلي واريون موتمار بيماريون(STDs) 99

3.ڪينسر جو خطرو(Oncology Research) 101

4. نفسياتي تباهي ۽ ذهني مونجهارا 101

5.بيمارين جو هڪ وڏو مجموعو(Gay Bowel Syndrome) 102

6.عمر جي گهٽتائي(Reduced Life Expectancy) 103

7.سماجي ۽ نسل جي بقا جو نقصان 103

خلاصو 104

باب: غير فطري عادتن مان ڇوٽڪارو ۽ علاج جا طريقا................ 104

1.ارادي جي مضبوطي ۽ نفسياتي فيصلو(Psychological Shift) 104

2.محرڪات ۽ ذريعن جو مڪمل بائيڪاٽ(Cutting off Triggers) 105

3.رويي جي تبديلي جو علاج(Cognitive Behavioral Therapy) ... 105

4.شادي ۽ فطري جنسي رستو(The Natural Cure) 105

5.جسماني بحالي ۽ ورزش(Physical Rehabilitation) 106

6.روحاني علاج ۽ دعا(Spiritual Healing) 106

7.اڪيلائيءَ کان پرهيز(Avoiding Solitude) 107

8.طبي ماهرن جي صلاح(Professional Help) 107

.... 108

هڪ فڪري نتيجو 108

فطرت کان بغاوت جا نتيجا.. 108

اسان جي ذميواري 108

اميد جي روشني... 109

انتساب

هر ان مسلمان جي نالي...

جنهن جي دل ۾ ايمان جو نور ۽ روح ۾ حياءُ جي تڙپ موجود آهي. جيڪو هن مادي ۽ پرفتن دور ۾ پنهنجي ڪردار جي حفاظت ڪندي، هڪ پاڪيزه ۽ صالح معاشري جي اڏاوت لاءِ ڪوشان آهي.

دعا آهي تہ الله رب العزت هر مسلمان جي عزت، آبرو ۽ جوانيءَ کي غير فطري راهن کان محفوظ رکي، کيس "پيڪرِ حياءُ" بڻائي ۽ سندس زندگي کي گناهن جي داغن کان پاڪ ۽ "بي داغ" بڻائي.

آمين، بجاه النبي الامين ﷺ

تعارف

بسم الله الرحمن الرحيم

هن ڪائنات جي مالڪ ۽ خالق، انسان کي اشرف المخلوقات بڻائي، ڪيس هڪ اهڙي فطرت تي پيدا ڪيو آهي جيڪا پاڪيزگي، حياداري ۽ اعليٰ اخلاقي قدرن سان سينگاريل آهي. ربِ ڪائنات جتي انسان جي رهنمائيءَ لاءِ عقل ۽ شعور عطا ڪيو، اتي ان جي بقا ۽ سڪون لاءِ ڪجهه فطري حدون ۽ معيار پڻ مقرر ڪيا آهن. جڏهن به انسان پنهنجي ان فطري واٽ تان هٽي، نفساني خواهشن جي انڌي گهيري ۾ اچي ٿو، تڏهن نه صرف سندس روحانيت متاثر ٿيڻ شروع ٿئي ٿي، پر پورو سماج اخلاقي زوال جو شڪار ٿي وڃي ٿو.

موجوده دور ۾، جتي علم ۽ ترقيءَ جون دعوائون تہ وڏيون آهن، اتي بدقسمتيءَ سان ڪجھ اهڙا غير فطري ۽ اخلاق سوز لاڙا پڻ جنم وٺي رهيا آهن، جيڪي انساني وقار جي منافي آهن. اهي برايون، جن کي وقتي لذت جو نالو ڏنو وڃي ٿو، دراصل انساني نسل جي تباهي، بيمارين جي واڌاري ۽ الاهي غضب جو سبب بڻجن ٿيون. تاريخ گواھ آهي تہ جڏهن بہ ڪنهن قوم پنهنجي فطرت کي مسخ ڪيو ۽ پاڪيزه رشتن جي تقدس کي پامال ڪيو، تڏهن اها قوم ذلت ۽ تباهيءَ جي گهرائيءَ ۾ وڃي ڪري.

هيءَ ڪتاب هڪ ڪوشش آهي ان غفلت کي دور ڪرڻ جي، جيڪا اسان جي سماجي ۽ اخلاقي ڍانچي کي اڌوهيءَ وانگر کائي رهي آهي. اسان جو مقصد ڪنهن جي دل آزاري ڪرڻ نہ، بلڪ گمراھ ٿيلن کي سڌي واٽ ڏيکارڻ، نوجوان نسل کي ان بچڙائيءَ جي

هولناڪين کان آگاهه ڪرڻ ۽ معاشري ۾ هڪ پيرو ٻيهر حيا ۽ پاڪيزگي واري ماحول کي هٿي ڏيڻ آهي.

اميد ته هيءُ تحرير پڙهندڙن جي دلين ۾ ايمان جي شمع روشن ڪندي ۽ کين هڪ اهڙي زندگي گذارڻ جي ترغيب ڏيندي، جيڪا رب جي رضا ۽ انساني وقار جي مطابق هجي.

مقدمو

اڄ جي پرفتن دور ۾، جڏهن اخلاقي قدرن جو زوال پنهنجي انتها تي پهچي چڪو آهي، تڏهن سماج ۾ ڪجهه اهڙيون بدترين برايون جنم وٺي رهيون آهن، جن جو تصور ڪري به روح ٿڙڪي ٿو پوي. انهن مان سڀ کان خطرناڪ ۽ ذلت آميز گناهه ”لواطت“ (بدفعلي) آهي، جيڪو نه صرف انساني فطرت جي خلاف آهي، پر الله تعاليٰ جي سخت ناراضگي جو سبب پڻ آهي.

افسوس جو مقام اهو آهي ته اڄ هي گندگي اسان جي سماج ۾ ڪينسر وانگر ڦهلجي رهي آهي. حوس پرست ۽ نفس جا پوئلڳ اهڙا ماڻهو هر وقت هن گناهه جي تلاش ۾ سرگردان آهن. صورتحال ايتري ته ڀيانڪ ٿي چڪي آهي جو معاذ الله، نه هاڻي مقدس جڳهيون محفوظ رهيون آهن ۽ نه ئي اسان جا تعليمي ادارا، جيڪي ڪنهن وقت علم ۽ تربيت جا مرڪز هوندا هئا، هاڻي اتي به اهڙن درندن جي ڪري خوف ۽ هراس جو ماحول پيدا ٿي رهيو آهي.

هيءَ دردناڪ صورتحال ڏسي منهنجو ضمير جاڳي پيو. مون محسوس ڪيو تہ هڪ مسلمان جي حيثيت سان خاموش رهڻ گناهن ۾ حصيدار ٿيڻ جي برابر آهي. تنهن ڪري، مون پنهنجي استطاعت موجب هن حساس موضوع تي هڪ مختصر پر جامع تحرير لکڻ جو عزم ڪيو، تہ جيئن هن برائي جي قباحت کي واضح ڪري سگهجي ۽ پنهنجي معاشري کي هن تباهي کان بچائڻ لاءِ هڪ ننڍڙي ڪوشش ڪري سگهجي.

اللہ تعاليٰ جي بارگاهہ ۾ دعا آهي تہ هو منهنجي هن حقير ڪوشش کي پنهنجي حضور قبول فرمائي، هن تحرير کي اصلاح جو ذريعو بڻائي، ۽ اسان جي معاشري کي هن بدترين گناهہ ۽ ان جي اثرن کان محفوظ رکي. آمين

طالب دعا امجد مدني.

قومِ لوط: هڪ عبرتناڪ داستان، جيڪو دل کي ڏڪائي ڇڏيندو

هي حضرت لوط عليہ السلام جو شهر "**سدوم** "آهي، جيڪو ملڪ شام جي صوبي "**حِمص** "جو هڪ مشهور شهر هو. حضرت لوط عليہ السلام بن هاران بن تارخ، حضرت ابراهيم عليہ السلام جا ڀائٽيا هئا. هي ماڻهو عراق جي شهر "**بابل** "جا رهواسي هئا، پوءِ جڏهن حضرت ابراهيم عليہ السلام اتان هجرت ڪري "**فلسطين** "تشريف وٺي ويا، تڏهن حضرت لوط عليہ السلام ملڪ شام جي هڪ شهر "**اردن** "۾ مقيم ٿيا. الله تعاليٰ کين نبوت سان نوازي "**سدوم** "وارن جي هدايت لاءِ موڪليو.

سدوم شهر جون بستيون تمام گهڻيون آباد، سرسبز ۽ شاداب هيون. اتي هر قسم جو اناج ۽ مختلف قسم جا ميوا ڪثرت سان پيدا ٿيندا هئا. شهر جي خوشحاليءَ سبب اڪثر پري پري جا ماڻهو مهمان بڻجي اتي ايندا هئا ۽ شهر جي ماڻهن کي انهن جي مهمان نوازي جو بار ڪڻڻو پوندو هو. ان ڪري شهر جا ماڻهو مهمانن جي اچڻ کان بيزار ۽ تنگ ٿي چڪا هئا، پر مهمانن کي روڪڻ يا ڀڄائڻ جي ڪا صورت کين نظر نہ پئي آئي.

اهڙي ماحول ۾ ابليس ملعون هڪ پوڙهي جي صورت ۾ ظاهر ٿيو ۽ انهن ماڻهن کي چوڻ لڳو تہ: "جيڪڏهن توهان مهمانن جي اچڻ کان نجات چاهيو ٿا، تہ ان جي تدبير اها آهي تہ جڏهن بہ ڪو مهمان توهان جي بستيءَ ۾ اچي، تہ توهان زبردستي ان سان بدفعلي ڪريو." تنهن کان پوءِ سڀ کان پهرين ابليس پاڻ هڪ خوبصورت ڇوڪريءَ جي روپ ۾ مهمان بڻجي بستيءَ ۾

داخل ٿيو ۽ انهن ماڻهن کان پاڻ سان بدفعلي ڪرائي. اهڙي طرح انهن ماڻهن اها بري عادت شيطان کان سکي. پوءِ آهستي آهستي هو ان بري ڪم جا ايترو تہ عادي ٿي ويا جو عورتن کي ڇڏي مردن سان پنهنجي شهوت پوري ڪرڻ لڳا. (تفسير روح البيان)

چنانچہ حضرت لوط عليہ السلام انهن ماڻهن کي ان بڇڙي فعل کان روڪيندي هيئن نصيحت فرمائي:

اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۰﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿۸۱﴾

ترجمو :(پنهنجي قوم کي چيائين) ڇا توهان اهڙي بي حيائي ڪريو ٿا، جيڪا توهان کان اڳ جهان ۾ ڪنهن بہ ناهي ڪئي؟ توهان تہ عورتن کي ڇڏي مردن وٽ شهوت سان وڃو ٿا، بلڪ توهان حد کان لنگهي ويل ماڻهو آهيو.

حضرت لوط عليہ السلام جي هن اصلاحي وعظ کي ٻڌي، سندس قوم نهايت بي باڪي ۽ بي حيائيءَ سان جيڪو جواب ڏنو، ان کي قرآن جي زباني ٻڌو:

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۸۲﴾

ترجمو :۽ سندس قوم جو ڪو بہ جواب نہ هو سواءِ ان جي تہ (پاڻ ۾) چوڻ لڳا: "انهن کي پنهنجي بستيءَ مان ڪڍي ڇڏيو، هي ماڻهو تہ پاڪباز ٻڻجڻ چاهين ٿا".

جڏهن قومِ لوط جي سرڪشي ۽ بدفعلي حد کان وڌي وئي ۽ هدايت جي ڪا اميد نه رهي، تڏهن الله تعاليٰ جو عذاب اچي ويو. حضرت جبرائيل عليه السلام چند فرشتن سان گڏ آسمان تان لٿا. اهي فرشتا نهايت حسين ۽ خوبصورت نوجوانن جي روپ ۾ مهمان بڻجي حضرت لوط عليه السلام وٽ پهتا. مهمانن جو حسن و جمال ڏسي ۽ قوم جي بدڪاريءَ جو خيال ڪري حضرت لوط عليه السلام تمام گهڻو فڪرمند ٿيا.

ٿوري دير کان پوءِ قوم جي بدفعلن حضرت لوط عليه السلام جي گهر جو گهيرو ڪري ورتو ۽ مهمانن سان بدفعليءَ جي ارادي سان ڀت تي چڙهڻ لڳا. حضرت لوط عليه السلام نهايت دردِ دل سان کين سمجهايو ۽ ان بري ڪم کان روڪيو، پر اها سرڪش قوم باز نه آئي. جڏهن پاڻ پنهنجي بي بسي ۽ مهمانن اڳيان رسوائيءَ جي خيال کان تمام گهڻو غمگين ٿيا، ته اهو منظر ڏسي حضرت جبرائيل عليه السلام فرمايو: "اي الله جا نبي! توهان بلڪل فڪر نه ڪريو. اسان الله جا موڪليل فرشتا آهيون، جيڪي انهن بدڪارن تي عذاب کڻي آيا آهيون. توهان مومنن ۽ پنهنجي گهر وارن کي وٺي صبح ٿيڻ کان اڳ ئي بستيءَ کان پري هليا وڃو، ۽ خبردار! ڪو به شخص پٺيان مڙي نه ڏسي، نه ته اهو به عذاب ۾ گرفتار ٿي ويندو".

چنانچه حضرت لوط عليه السلام پنهنجي گهر وارن ۽ مومنن سان گڏ بستيءَ مان ٻاهر نڪري ويا. پوءِ حضرت جبرائيل عليه السلام ان شهر جي پنجن ئي بستين کي پنهنجي پرن تي کڻي آسمان ڏانهن بلند ڪيو ۽ مٿي کڻي وڃي انهن کي اونڌو ڪري ڇڏيو. اهي آباديون زمين تي ڪرڻ شرط چڪنا چور ٿي ويون. پوءِ مٿان پٿرن جو مينهن وٺو ۽ اهڙي سخت سنگباري ٿي جو قومِ لوط جا تمام ماڻهو مري ويا ۽ سندن لاشون ٽڪر ٽڪر ٿي ويون.

عين ان وقت، جڏهن شهر الٽ پلٽ ٿي رهيو هو، حضرت لوط عليہ السلام جي هڪ گهر واري، جنهن جو نالو "**واعله**"هو (جيڪا منافق هئي ۽ بدڪارن سان همدردي رکندي هئي)، تنهن پنيان مڙي ڏٺو ۽ دانهن ڪيائين تہ: "هاءِ ري منهنجي قوم!" ايترو چئي هوءَ بيهي رهي تہ عذاب جو هڪ پٿر مٿس اچي ڪريو ۽ هوءَ بہ هلاڪ ٿي وئي. قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

فَاَنْجَیْنٰهُ وَ اَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ﳙ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِیْنَ ﴿٨٣﴾ وَ اَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ مَّطَرًاؕ
فَانْظُرْ كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِیْنَ۠ ﴿٨٤﴾

ترجمو :پوءِ اسان کيس ۽ سندس گهر وارن کي نجات ڏني، سواءِ سندس عورت جي، جيڪا پنيان رهجي ويندڙن مان هئي. ۽ اسان مٿن (پٿرن جو) مينهن وسايو، تہ ڏسو تہ مجرمن جو ڪهڙو انجام ٿيو!

جيڪي پٿر ان قوم تي وسايا ويا، اهي سنگريزا هئا ۽ هر پٿر تي ان شخص جو نالو لکيل هو، جيڪو ان پٿر سان هلاڪ ٿيو. (تفسير صاوي)[1]

پيارا مسلمان ڀائرو، حضرت لوط عليہ السلام ۽ سندس قوم جو هي واقعو عبرت جو هڪ عظيم درس آهي. هن واقعي مان اسان کي جيڪي اهم نصيحتون ۽ سبق ملن ٿا، اهي هيٺيان آهن:

---

[1] عَجَائِبُ القرآن مع غَرَائِبِ القرآن

1. بدفعلي ۽ بي حيائيءَ جي تباهي

هن واقعي مان معلوم ٿيو ته **بدفعلي (هم جنس پرستي)** اهڙو گناهه آهي جيڪو نه صرف فطرت جي خلاف آهي، پر الله تعاليٰ جي سخت ناراضگي ۽ غضب جو سبب بڻجي ٿو. هي اهو ڪم هو جيڪو قومِ لوط کان اڳ سڄي دنيا ۾ ڪنهن به نه ڪيو هو.

2. شيطاني چالن کان هوشياري

شيطان هميشه انسان کي سڌي رستي تان هٽائڻ لاءِ نوان نوان طريقا استعمال ڪندو آهي. هن واقعي ۾ ابليس هڪ پوڙهي جي روپ ۾ اچي انهن کي غلط مشورو ڏنو. اسان کي گهرجي ته هر قدم تي پنهنجي **نيت ۽ عملن جو جائزو وٺون** ته ڪٿي اسان شيطاني ڌوکي ۾ ته نه اچي رهيا آهيون.

3. برائيءَ کان روڪڻ جي اهميت

حضرت لوط عليه السلام پنهنجي قوم کي ان بري ڪم کان روڪڻ لاءِ پنهنجي پوري ڪوشش ڪئي. هي اسان تي فرض آهي ته جڏهن اسان پنهنجي سماج ۾ ڪا برائي ڏسون ته ان کي **روڪڻ جي ڪوشش ڪريون**، ڇاڪاڻ ته خاموش رهڻ به برائيءَ کي هٿي ڏيڻ برابر آهي.

4. برن ماڻهن جي سنگت جو نتيجو

حضرت لوط عليه السلام جي گهرواري (واعله) جيتوڻيڪ نبيءَ جي گهر ۾ هئي، پر سندس همدرديون گناهگارن سان هيون. ان ڪري هوءَ به عذاب جو شڪار ٿي وئي.

- هن واقعي مان اسان کي اها وڏي نصيحت ملي ٿي ته صرف نيڪ **ماڻهن جي محفل** ۾ ويهڻ يا انهن جي ويجهو هجڻ ڪافي ناهي، بلڪ **دلي محبت ۽ دلي لاڙو (ميلاڻ)** به نيڪ ماڻهن سان هجڻ ضروري آهي.
- **برن ماڻهن سان همدردي** رکڻ انسان کي تباهه ڪري ڇڏيندو آهي.

.5 الله جي عذاب کان ڊڄڻ گهرجي

جڏهن ڪا قوم حد کان لنگهي ويندي آهي ۽ توبه ناهي ڪندي، ته پوءِ ان کي ڪا به طاقت **الله جي عذاب ۾ مبتلا ٿيڻ** کان بچائي نه سگهندي آهي".قومِ لوط تي جنهن طريقي سان عذاب آيو (بستين جو الٽجڻ ۽ پٿرن جو وسڻ)، اهو ٻڌائي ٿو ته **گناهن جي لذت عارضي آهي پر ان جي سزا تمام سخت آهي**.

.6 حلال ۽ فطري رستي تي هلڻ

الله تعاليٰ انسان جي سڪون ۽ نسل جي بقا لاءِ نڪاح جو حلال رستو (مرد ۽ عورت جو رشتو) ٻڌايو آهي. ان فطري رستي کي ڇڏي غلط رستن تي هلڻ انساني سماج جي بربادي آهي.

خلاصو: هي واقعو اسان کي سيکاري ٿو ته اسان کي پنهنجي ماحول کي بي حيائيءَ کان پاڪ رکڻ گهرجي، پنهنجي اولاد جي تربيت اسلامي اصولن موجب ڪرڻ گهرجي، ۽ هميشه الله جي نافرمانيءَ کان پناهه گهرڻ گهرجي.

ابليس جي نظر ۾ وڏي ۾ وڏو گناھ

روايت آهي تہ حضرت سليمان عليہ السلام هڪ ڀيرو ابليس کان پڇيو تہ: "الله تعاليٰ کي سڀ کان وڏيڪ ڪهڙو گناھ ناپسند آهي؟" تڏهن ابليس چيو: "سڀ کان وڏيڪ ناپسنديده گناھ اهو آهي تہ مرد، مرد سان بدفعلي ڪري ۽ عورت، عورت سان پنهنجي خواهش پوري ڪري.

عورتن جي بدفعلي: حديثِ پاڪ جي روشنيءَ ۾

حديث شريف ۾ آهي تہ: هڪ عورت جو ٻي عورت سان جنسي ميلاپ (فرج سان فرج رڳڙڻ) انهن ٻنهي جي زناڪاري آهي، جيڪو گناھ ڪبيره (وڏو گناھ) آهي [2]

بدفعلي ۽ عرشِ الاهيءَ جو ڏڪڻ

حضرت سيدنا ابن عباس رضي الله عنهما فرمائين ٿا لواطت (اغلام بازي) جي سزا اها آهي تہ لواطت ڪندڙ کي ڪنهن اوچي چوٽيءَ تان هيٺ اڇلايو وڃي، پوءِ مٿانئس تيسين پٿر وسايا وڃن جيسين هو مري وڃي، ڇاڪاڻ تہ الله تبارڪ وتعاليٰ قومِ لوط کي اها ئي سزا ڏني هئي تہ مٿن آسمان تان پٿر وسايا ويا هئا.

۽ لواطت ڪندڙ جيڪڏهن سڄي دنيا جي پاڻيءَ سان بہ غسل ڪري وٺي تڏهن بہ (سندس باطن) ناپاڪ ئي رهندو جيسين هو توبہ نہ ڪري. ان ڪري

---

[2] عَجَائِبُ القرآن مع غَرَائِبِ القرآن

شيطان بہ جڏهن ڪنهن مرد کي مرد سان (ان بري فعل ۾) ڏسندو آهي تہ عذاب جي خوف کان اتان ڀڄي ويندو آهي. ۽ جڏهن ڪو مرد ڪنهن مرد تي سوار ٿيندو آهي (يعني بدفعلي ڪندو آهي) تہ عرشِ الاهي عزوجل ڏڪي اٿندو آهي ۽ ويجهو هوندو آهي تہ آسمان زمين تي اچي ڪري، تڏهن ملائڪ آسمان جي ڪنارن کي پڪڙي ان وقت تائين **"قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ "**جي تلاوت ڪندا رهندا آهن، جيسين الله جبار و قهار عزوجل جو غضب ٿڌو نہ ٿئي[3]

حضرت عيسيٰ عليہ السلام ۽ باهہ ۾ سڙندڙ گناهگار

هڪ ٻي روايت ۾ آهي تہ هڪ ڀيرو حضرت سيدنا عيسيٰ عليٰ نبينا وعليه الصلوٰة والسلام جهنگل ۾ ڪنهن باهہ جي ويجهو تان گذريا جنهن ۾ هڪ شخص سڙي رهيو هو. پاڻ سڳورا ان باهہ کي وسائڻ لاءِ پاڻي کڻي آيا تہ اها باهہ هڪ ڇوڪري جي شڪل اختيار ڪري وئي ۽ اهو مرد باهہ جي صورت ۾ تبديل ٿي ويو. ان تي حضرت سيدنا عيسيٰ عليہ السلام روئڻ لڳا ۽ الله عزوجل جي بارگاهہ ۾ عرض ڪيائون: "اي منهنجا رب عزوجل! انهن ٻنهي کي سندن اصل حالت تي موٽائي ڏي تہ جيئن مان ڪانئن سندن گناهہ بابت پڇان پوءِ اها باهہ انهن ٻنهي کان پري ٿي وئي تہ پاڻ ڏٺائون تہ انهن مان هڪ مرد ۽ ٻيو ڇوڪرو هو. ان مرد عرض ڪيو: "اي عيسيٰ عليہ السلام! مان دنيا ۾ هن ڇوڪري جي محبت ۾ گرفتار هئس، شهوت مون کي ان حد تائين پهچائي ڇڏيو جو مون جمعي جي رات هن سان بدفعلي ڪئي ۽ پوءِ ٻئي ڏينهن بہ هن سان بدفعلي ڪئي. هڪ شخص اسان جي ويجهو آيو ۽ چيائين: 'توهان هلاڪ ٿي وڃو، الله عزوجل کان ڊڄو.' مون کيس جواب ۾

---

[3] نیکیوں کی جزائیں اور گناہوں کی سزائیں

چيو: 'مون کي نہ الله عزوجل جو خوف آهي ۽ نہ ئي مان ان کان ڊڄان ٿو.' پوءِ جڏهن مان ۽ هي ڇوڪرو مري وياسين تہ الله عزوجل اسان ٻنهي کي باهہ جي صورت بڻائي ڇڏيو، هاڻي ڪڏهن هي باهہ بڻجي مون کي جلائيندو آهي تہ ڪڏهن مان باهہ بڻجي هن کي جلائيندو آهيان ۽ اسان کي هي عذاب قيامت تائين ٿيندو رهندو[4]

حضرت سليمان عليہ السلام ۽ ابليس جو مڪالمو

حضرت سيدنا سليمان بن دائود عليٰ نبينا وعليهما الصلوٰة والسلام شيطان ملعون کان پڇيو: "تونکي ڪهڙو عمل (يعني گناهہ) سڀ کان وڌيڪ پسند آهي؟ ابليس لعين چيو" :**مون کي لواطت (بدفعلي) کان وڌيڪ ٻيو ڪو بہ عمل محبوب ناهي**، ۽ جڏهن تہ الله عزوجل جي ويجهو سڀ کان وڌيڪ ناپسنديده عمل اهو آهي تہ مرد جي مثان مرد ۽ عورت جي مثان عورت اچي (يعني بدفعلي ڪري)، ان ڪري مون کي ان کان وڌيڪ محبوب ٻيو ڪو **عمل ناهي** حضرت سيدنا سليمان عليہ السلام پڇيو: "تون هلاڪ ٿي وڃين! ائين ڇو آهي؟تنهن تي ابليس چيو: "ان ڪري جو **جنهن کي ان جي عادت پئجي ويندي آهي، ان کي هڪ گهڙي بہ صبر ناهي ايندو**، ان ڪري الله عزوجل جو ان تي سخت غضب ٿيندو آهي، ۽ جنهن تي الله عزوجل جو غضب سخت ٿي وڃي، تہ هو کيس **توبہ کان روڪي ڇڏيندو آهي**[5].

---

[4] نیکیوں کی جزائیں اور گناہوں کی سزائیں

[5] نیکیوں کی جزائیں اور گناہوں کی سزائیں

بدفعلي ڪندڙ جي قبر مان منتقلي ۽ سنگساري

نبيِ مڪرم، نورِ مجسم، رسولِ اڪرم، شهنشاھ بني آدم ﷺ جن ارشاد فرمايو جيڪو شخص قومِ لوط جهڙو عمل ڪندي مري وڃي، تہ هو پنهنجي قبر ۾ هڪ گهڙي کان وڌيڪ نٿو رهي سگهي، تان جو الله تبارڪ و تعاليٰ ان ڏانهن هڪ ملائڪ موڪليندو آهي، جنهن جي شڪل ۽ صورت شڪاري پکيءَ جهڙي هوندي آهي. هو ان کي پنهنجي چنبن ۾ ڪٽي قومِ لوط جي بستيءَ ۾ اڇلائي ايندو آهي، پوءِ هو جهنم ۾ انهن سان گڏ سنگسار ٿيندو ۽ سندس پيشانيءَ تي لکيو ويندو آهي" :آيِسٌ مِّنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ "يعني هي شخص الله عزوجل جي رحمت کان مايوس آهي[6]

بدفعلي ڪندڙ پيئرن جو عبرتناڪ انجام

نور جي پيڪر، تمام نبين جي سرور، ٻنهي جهانن جي تاجور، سلطانِ بحر و بر ﷺ جو فرمان آهي قيامت جي ڏينهن اهڙا ٻار آندا ويندا جن جا مٿا نہ هوندا. الله تبارڪ و تعاليٰ ڄاڻڻ جي باوجود ڪانئن پڇندو: 'توهان ڪير آهيو؟' اهي عرض ڪندا: 'اسين مظلوم آهيون.' الله عزوجل پڇندو: 'توهان تي ڪنهن ظلم ڪيو؟' اهي عرض ڪندا: 'اسان جي پيءُ (پيئرن)، ڇاڪاڻ تہ هو دنيا ۾ مردن سان بدفعلي ڪري اسان کي انهن جي پٺيان واري مقام (مقعد) ۾ وجهي ڇڏيندا هئا.' تہ الله عزوجل فرمائيندو: 'انهن جي پيئرن کي جهنم ۾

---

[6] نیکیوں کی جزائیں اور گناہوں کی سزائیں

وجهي چڙهيو ۽ سندن پيشاين تي لکي ڇڏيو" :آيِسِيْنَ مِنْ رّحْمَتِي "يعني هي سڀ منهنجي رحمت کان مايوس آهن[7]

---

[7] نیکیوں کی جزائیں اور گناہوں کی سزائیں

قرآن ڪريم جي روشنيءَ ۾ بدفعليءَ جي مذمت

پيارا اسلامي ڀائرو! الله تبارڪ و تعاليٰ انسان کي پيدا ڪري ڪيس پنهنجي نعمتن سان مالامال فرمايو ۽ زندگي گذارڻ لاءِ عظيم پاڪيزه اصول عطا ڪيا. پر جڏهن انسان شيطاني بهڪاوي ۾ اچي فطرت جي حدن کي پار ڪندو آهي، ته هو اهڙن بڇڙن ڪمن ۾ ونجي ويندو آهي جيڪي نه صرف انسانيت جي توهين آهن پر الله جي سخت غضب کي دعوت ڏيڻ برابر آهن. انهن بدترين گناهن مان هڪ "**بدفعلي** "آهي، جنهن سڄي قومِ لوط کي تباه ۽ برباد ڪري ڇڏيو.

هن بڇڙي فعل جي سنگينيءَ کي سمجهڻ لاءِ اسان لاءِ قرآنِ ڪريم کان وڌيڪ ٻيو ڪو به مستند ذريعو ناهي. قرآنِ پاڪ جا فيصلا اٽل آهن ۽ اهي قيامت تائين جي انسانن لاءِ عبرت جو درس آهن. اچو ته هاڻي **قرآنِ ڪريم جي روشنيءَ** ۾ بدفعليءَ جي مذمت، ان جي قباحت ۽ ان تي نازل ٿيل الهي غضب کي پڙهون ۽ سمجهون ٿا، ته جيئن اسان جي دلين ۾ الله جو خوف پيدا ٿئي ۽ اسان پنهنجي معاشري کي هن گندگي کان پاڪ رکڻ جو عزم ڪريون.

بدفعلي: دنيا جي بدترين بي حيائي ۽ حد کان لنگھي وڃڻ

﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ○ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ [8]

ترجمو:

" ۽ لوط (عليہ السلام) کي ياد ڪريو، جڏھن ھن پنھنجي قوم کي چيو: ڇا توھان اھڙي بي حيائي (بدفعلي) ڪريو ٿا، جيڪا توھان کان اڳ دنيا ۾ ڪنھن بہ نہ ڪئي ھئي؟ توھان عورتن کي ڇڏي مردن وٽ شھوت سان اچو ٿا؛ حقيقت ۾ توھان حد کان لنگھي ويندڙ (بدڪار) قوم آھيو".

.حلال کي ڇڏي حرام کي اختيار ڪرڻ: قومِ لوط جي گمراھي"

﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ○ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُم بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ [9]

ترجمو:

ڇا توھان دنيا جي سيني انسانن مان مردن وٽ (بدفعلي لاءِ) اچو ٿا؟ ۽ " توھان پنھنجي رب جون پيدا ڪيل پنھنجي زالن کي ڇڏي ڏيو ٿا؟ بلڪ توھان تہ حد کان لنگھي ويندڙ قوم آھيو".

---

[8] سورة الاعراف (آيت 80-81)

[9] **سورة الشعراء (آيت 165-166)**

برائيءَ تي دليري ۽ عذابِ الاهيءَ کي دعوت: قومِ لوط جي سرڪشي"

﴿أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ [10]

ترجمو" :ڇا واقعي توهان مردن وٽ اچو ٿا؟ ۽ رستا ڪپيو ٿا (انسانيت جو سلسلو بند ڪريو ٿا) ۽ پنهنجي مجلسن ۾ ڪلي عام برائي (بدفعلي) ڪريو ٿا؟ پوءِ سندس قوم جو جواب سواءِ ان جي ٻيو ڪجھ نہ هو تہ هنن چيو: جيڪڏهن تون سچو آهين تہ اسان تي اللہ جو عذاب ڪٽي اچ"

"قهرِ الاهي جو نزول: قومِ لوط جي بستي جي تباهي ۽ پٿرن جو مينهن".

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ﴾ [11]

ترجمو:

پوءِ جڏهن اسان جو حڪم (عذاب) آيو تہ اسان ان بستيءَ کي مٿان ڪان هيٺ ڪري ڇڏيو (اونڌو ڪري ڇڏيو) ۽ انهن تي پٿرن جي برسات وسائي جيڪي تہَ در تہَ هئا "

---

[10] سورة العنکبوت (آيت 29)

[11] سورة هود (آيت 82)

قرآني آيتن جو روح ۽ عبرت آميز سبق

قرآنِ پاڪ جون اهي مبارڪ آيتون صرف هڪ قوم جو قصو ناهن، پر انسانيت لاءِ اهڙا ضابطا آهن جن جي لتاڙ سڄي معاشري کي تباهي جي ڪناري تي بيهاري ڇڏي ٿي. انهن آيتن مان اسان کي هيٺيان اهم سبق ملي ٿو:

1.بدترين بي حيائي ۽ ان جي شروعات

سورة الاعراف جي آيت ٻڌائي ٿي ته هي عمل ايترو ته قبيح ۽ غير فطري آهي، جو تاريخ انساني ۾ ان کان اڳ ڪنهن به قوم اهڙي جرئت نه ڪئي هئي. هيءَ برائي نه صرف هڪ گناهه آهي، پر **"اسراف "**(حد کان لنگهي وڃڻ) آهي، جنهن ۾ انسان پنهنجي عقل ۽ اخلاق جي هر حد کي ٽوڙي ڇڏي ٿو.

2.فطرتي نظام جي نفي

سورة الشعراءِ جي روشنيءَ ۾، الله تعاليٰ عورت ۽ مرد جو جيڪو جوڙو بڻايو آهي، اهو ئي سڪون ۽ نسل جي بقا جو ذريعو آهي. هن فطرتي رستي کي ڇڏي، مردن جي پويان لڳڻ انساني وقار جي توهين آهي. هي عمل انسان کي ان درجي تي وني وڃي ٿو جتي هو پنهنجي خالق جي جوڙيل عظيم نظام کان بغاوت ڪري ٿو.

3.سماجي بگاڙ ۽ بي حسي

سورة العنڪبوت ۾ بيان ٿيل آهي ته جڏهن ڪا برائي گهرن مان نڪري مجلسن ۽ محفلن ۾ کلي عام ٿيڻ لڳي، ته سمجهو ته ان قوم جو ضمير مري

چڪو آهي. "رستا روڪڻ" (تقطعون السبيل) مان مراد رڳو لٽ مار ناهي، پر انساني نسل جي تسلسل کي روڪڻ ۽ اخلاقي پيچرن کي تباهہ ڪرڻ پڻ آهي. جڏهن ماڻهو گناهہ تي فخر ڪرڻ لڳن ۽ عذاب کي ڪليون سمجهن، تہ پوءِ توبهہ جو وقت ختم ٿي ويندو آهي.

.4وحشتناڪ عبرت ۽ انجام

سورة هود جي آيت دل ڏڪائيندڙ انجام جو نقشو چٽي ٿي. جنهن قوم پنهنجي فطرت کي اونڌو ڪيو، الله تعاليٰ انهن جي بستين کي بہ مٿان ڪان هيٺ (اونڌو) ڪري ڇڏيو. پٿرن جي برسات ان ڳالهہ جي علامت آهي تہ جيڪو هٿ حيا جي حدن کي ٽوڙي ٿو، ان تي قدرت جو قهر ڪيئن نازل ٿئي ٿو.

بدفعلي بابت احاديث

پيارا پائرو ! قرآنِ ڪريم ۾ قومِ لوط جي عبرتناڪ انجام جو ذڪر پڙهڻ ڪان پوءِ، اچو تہ هاڻي انهن پاڪيزه فرمانن ڏانهن وڌون جيڪي ٻنهي جهانن جي سردار، حضرت محمد مصطفيٰ ﷺ جن هن قبيح فعل (بدفعلي) جي باري ۾ ارشاد فرمايا آهن.

نبيِ پاڪ ﷺ، جيڪي رحمت للعالمين بڻجي آيا، انهن بہ پنهنجي امت کي هن گناهہ جي هولناڪين، دنياوي سزائن ۽ اخروي عذابن ڪان نهايت سختي سان ڊيڄاريو آهي. پاڻ سڳورن ﷺ نہ صرف هن عمل تي لعنت فرمائي، پر ان کي معاشري جي تباهي ۽ ايمان جي بربادي جو سبب قرار ڏنو. اچو تہ دل جي ڪنن سان رسولِ خدا ﷺ جي انهن حديثن کي پڙهون، تہ جيئن اسان جي دلين ۾ هن گناهہ ڪان سخت نفرت پيدا ٿئي ۽ اسان پنهنجي نسل کي هن گندگي ڪان بچائي سگهون.

بدفعلي ڪندڙ ڏانهن الله جي نظرِ رحمت نہ هجڻ جو بيان

1. عن ابن عباسٍ، قال: قال رسولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: "لا يَنظُرُ اللهُ إلى رَجُلٍ أتى رَجُلًا أو امرأةً في الدُّبُرِ [12]

حضرت **ابن عباس رضي الله عنهما** کان روايت آهي تہ الله جي رسول ﷺ جن فرمايو: **الله تعاليٰ اهڙي مرد ڏانهن (رحمت جي نظر سان) نہ ڏسندو،**

---

[12] **الكتاب:** الجامع الكبير «سنن الترمذي»: أبو عيسى محمد بن عيسى بن سورة الترمذي (209 – 279 هـ) **باب ما جاءَ في كراهِيةِ إتْيانِ النِّساءِ في أدبارِهِنَّ**

جيڪو ڪنهن مرد سان بدفعلي ڪري يا ڪنهن عورت سان پويان (غير فطري رستي کان) بدفعلي ڪري۔

بدفعليءَ ۾ مبتلا شخص جو حشر

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي وَهُوَ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ، نَقَلَهُ اللهُ حَتَّى يُحْشَرَ مَعَهُمْ[13]

حضرت انس رضي الله عنہ کان روايت آهي تہ تاجدارِ رسالت صلي الله عليہ وآلہ وسلم جن ارشاد فرمايو: "منهنجي امت مان جيڪو شخص مري ويو ۽ هو قومِ لوط وارو عمل ڪندو هو تہ الله تعاليٰ کيس انهن ئي ماڻهن ڏانهن منتقل ڪري ڇڏيندو، تان جو هو (قيامت جي ڏينهن) انهن سان گڏ ئي اٿاريو ويندو".

قومِ لوط واري عمل بابت پاڻ ﷺ جن جي تشويش

2. عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا رَأَتِ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم حَزِينًا، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الَّذِي يَحْزُنُكَ؟ قَالَ: "شَيْئًا تَخَوَّفْتُ عَلَى أُمَّتِي أَنْ يَعْمَلُوا بَعْدِي بِعَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ [14]

---

[13] الكتاب: ذم الهوى جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي (ت 597هـ) الْبَابُ الثَّامِنُ وَالْعِشْرُونَ فِي ذِكْرِ عُقُوبَةِ اللُّوطِيِّ فِي الآخِرَةِ

[14] الكتاب: المصنف عبد الرزاق أبو بكر عبد الرزاق بن همام الصنعاني بَابُ مَنْ عَمِلَ عَمَلَ قَوْلمِ لُوطٍ حديث 14,416

عروه بن زبير ڪان روايت آهي، حضرت عائشہ (رضي الله عنها) ڪان، تہ بيشڪ هن نبي پاڪ ﷺ کي غمگين ڏٺو، تہ پاڻ عرض ڪيائون: اي الله جا رسول! اها ڪهڙي شيءِ آهي جيڪا اوهان کي غمگين ڪري ٿي؟ پاڻ ﷺ فرمايو: هڪ اهڙي شيءِ جنهن جو مون پنهنجي امت تي خوف ڪيو آهي تہ اهي منهنجي بعد قومِ لوط وارو عمل ڪندا.

اهي ست ماڻهو جن تي نبي ڪريم ﷺ جن لعنت فرمائي

3.عَنْ عَطَاءٍ الْخُرَاسَانِيِّ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَبْعَةَ نَفَرٍ، فَلَعَنَ وَاحِدًا مِنْهُمْ ثَلَاثَ لَعْنَاتٍ، وَلَعَنَ سَائِرَهُمْ لَعْنَةً لَعْنَةً، فَقَالَ: "مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ عَمِلَ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ، مَلْعُونٌ مَنْ يسَبَّ شَيْئًا مِنْ وَالِدَيْهِ، مَلْعُونٌ مَنْ غَيَّرَ شَيْئًا مِنْ تُخُومِ الْأَرْضِ، مَلْعُونٌ مَنْ جَمَعَ بَيْنَ امْرَأَةٍ وَابْنَتِهَا، مَلْعُونٌ مَنْ تَوَلَّى قَوْمًا بِغَيْرِ إِذْنِهِمْ، مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى بَهِيمَةً، مَلْعُونٌ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ عز وجل.[15]

---

[15] الكتاب: المصنف عبد الرزاق أبو بكر عبد الرزاق بن همام الصنعاني بَابُ الَّذِي يَأْتِي الْبَهِيمَةَ

عطاء خراساني کان روايت آهي تہ: رسول الله ﷺ ستن ماڻهن تي لعنت فرمائي، انهن مان هڪ تي ٽي دفعا لعنت ڪيائون ۽ باقي سڀني تي هڪ هڪ دفعو. پاڻ ﷺ جن فرمايو

1. **ملعون آهي، ملعون آهي، ملعون آهي (يعني الله جي رحمت کان پري آهي) اهو شخص جيڪو قومِ لوط وارو عمل ڪري.**
2. **ملعون آهي اهو شخص جيڪو پنهنجي والدين مان ڪنهن کي گاريون ڏئي (يا بڇڙو چوي).**
3. **ملعون آهي اهو شخص جيڪو زمين جي حدن (نشانن) ۾ تبديلي ڪري (يعني ٻئي جي زمين هڙپ ڪرڻ لاءِ حدون مٽائي).**
4. **ملعون آهي اهو شخص جيڪو عورت ۽ سندس ڌيءَ کي (هڪ ئي وقت نڪاح ۾) جمع ڪري.**

5. ملعون آهي اهو شخص جيڪو پنهنجي مالڪن جي اجازت کان سواءِ ڪنهن ٻئي کي پنهنجو وارث يا سرپرست بڻائي.

6. ملعون آهي اهو شخص جيڪو ڪنهن جانور سان بدفعلي ڪري.

7. ملعون آهي اهو شخص جيڪو اللّٰه کان سواءِ ڪنهن ٻئي جي نالي تي ذبح ڪري .

بدفعلي (قومِ لوط واري عمل) جي سزا

4. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللّٰهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: "مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ، فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ". [16]

حضرت ابن عباس رضي الله عنهما کان روايت آهي تہ رسول الله ﷺ جن فرمايو:جنهن کي توهان قوم لوط وارو عمل (بدفعلي) ڪندي ڏسو، تہ

---

[16] الكتاب: مسند الإمام أحمد بن حنبل: الإمام أحمد بن حنبل (164 – 241 هـ) 2732

(انهن ٻنهي) ڪرڻ واري ۽ جنهن سان اهو عمل ڪيو ويو، ٻنهي کي قتل ڪري ڇڏيو

5. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فِي الَّذِي يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ، قَالَ: "ارْجُمُوا الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلَ، ارْجُمُوهُمَا جَمِيعًا 17

حضرت ابوهريره رضي الله عنہ کان روايت آهي تہ نبي ڪريم ﷺ جن ان شخص بابت جيڪو قومِ لوط وارو عمل ڪري، فرمايومتئين ۽ هينئين (يعني فاعل ۽ مفعول) ٻنهي کي سنگسار ڪريو، انهن ٻنهي کي گڏجي سنگسار ڪريو

امت بابت نبي ڪريم ﷺ جو هڪ وڏو خدشو

6. عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: "إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ".18

---

[17] الكتاب: جامع السنن [سنن ابن ماجه] أبو عبد الله محمد يزيد ابن ماجه الرَّبعي - مولاهم - القزويني (209 هـ - 273 هـ) [بَابُ] مَنْ عَمِلَ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ

[18] الكتاب: جامع السنن [سنن ابن ماجه] أبو عبد الله محمد يزيد ابن ماجه الرَّبعي - مولاهم - القزويني (209 هـ - 273 هـ) [بَابُ] إِقَامَةِ الْحُدُودِ عَلَى الْإِمَاءِ

حضرت جابر بن عبدالله رضي الله عنہ کان روايت آهي تہ رسول الله ﷺ جن فرمايو:

”بيشڪ مان پنهنجي امت تي جنهن شيءِ جو سڀ کان وڌيڪ خوف (ڊپ) رکان ٿو، اهو قومِ لوط وارو عمل (بدفعلي) آهي“.

.گناهن جي سزا: نبوي تعليمات جي روشنيءَ ۾

7.عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «مَا طَفَّفَ قَوْمٌ كَيْلًا، وَلَا بَخَسُوا مِيزَانًا، إِلَّا مَنَعَهُمُ اللَّهُ الْقَطْرَ، وَمَا ظَهَرَ فِي قَوْمٍ الزِّنَا إِلَّا ظَهَرَ فِيهِمُ الْمَوْتُ، وَمَا ظَهَرَ فِي قَوْمٍ الرِّبَا إِلَّا سَلَّطَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِمُ الْجُنُونَ، وَمَا ظَهَرَ فِي قَوْمٍ الْقَتْلُ، فَقَتَلَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، إِلَّا سَلَّطَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ عَدُوَّهُمْ، وَمَا ظَهَرَ فِي قَوْمٍ عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ إِلَّا ظَهَرَ فِيهِمُ الْخَسْفُ، وَمَا تَرَكَ قَوْمٌ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ إِلَّا لَمْ تُرْفَعْ أَعْمَالُهُمْ، وَلَمْ يُسْمَعْ دُعَاؤُهُمْ»[19]

ابن عباس رضي الله عنهما کان روايت آهي تہ رسول الله ﷺ فرمايو

---

[19] الكتاب: العقوبات أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف بابن أبي الدنيا (ت 281هـ) أَسْبَابُ الْعُقُوبَاتِ وَأَنْوَاعُهَا

"ڪا بہ قوم جڏھن ماپ ۾ ننڍي ڪري ٿي ۽ تور ۾ گھٽتائي ڪري ٿي، تہ اللہ تعاليٰ انهن کان مينهن (برسات) روڪي ڇڏيندو آهي.

۽ جنهن قوم ۾ زنا عام ٿي وڃي ٿي، تہ انهن ۾ موت (ڪثرت سان) ظاهر ٿيندو آهي.

۽ جنهن قوم ۾ سود (ربا) عام ٿي وڃي ٿو، تہ اللہ تعاليٰ انهن تي جنون (ذهني پريشاني ۽ ديوانگي) مسلط ڪري ڇڏيندو آهي.

۽ جنهن قوم ۾ قتل و غارت عام ٿي وڃي ٿي ۽ اهي هڪ ٻئي کي مارڻ لڳن ٿا، تہ اللہ تعاليٰ انهن تي سندن دشمنن کي مسلط ڪري ڇڏيندو آهي.

۽ جنهن قوم ۾ قومِ لوط وارو عمل عام ٿي وڃي ٿو، تہ انهن ۾ (زمين ۾) ڌنسڻ جو عذاب ظاهر ٿيندو آهي.

۽ جيڪا قوم چڱائيءَ جو حڪم ڏيڻ ۽ برائيءَ کان روڪڻ ڇڏي ڏئي ٿي، تہ (پوءِ) انهن جا عمل بارگاهِ الاهيءَ ۾ قبول نٿا ٿين (مٿي نٿا کڄن) ۽ انهن جي دعا نٿي ٻڌي وڃي

هن امت لاءِ هڪ اهم تنبيهہ

8.عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: جَاءَ جِبْرِيلُ عليه السلام إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ «نِعْمَ الْقَوْمُ أُمَّتُكَ لَوْلَا أَنَّ فِيهِمْ بَقَايَا مِنْ عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ»20

نعمان بن بشير الانصاري رضي الله عنہ ڪان روايت آهي، هن چيو تہ: جبريل عليہ السلام نبي ڪريم ﷺ جي خدمت ۾ حاضر ٿيو ۽ عرض ڪيائين

" اي محمد صلي الله عليه وسلم ! توهان جي امت نهايت ئي بهترين قوم آهي، جيڪڏهن انهن ۾ قومِ لوط واري عمل جا ڪجهہ اثر (باقيات) موجود نہ هجن ها

---

[20] الكتاب: بغية الباحث عن زوائد مسند الحارث الحارث بن أبي أسامة (186 - 282 هـ) بَابُ مَا جَاءَ فِي اللِّوَاطِ

قومِ لوط جي عمل تي الله جي رسول ﷺ جي لعنت

9. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم لَعَنَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: «مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ عَمِلَ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ»[21]

حضرت عمرو بن شُعيب پنهنجي پيءُ کان ۽ هو پنهنجي ڏاڏي (حضرت عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه) کان روايت ڪري ٿو ته: **بيشڪ نبي ڪري ﷺ جن ٽي دفعا لعنت فرمائي: "ملعون آهي، ملعون آهي، ملعون آهي اهو شخص جنهن قومِ لوط وارو (بدترين) عمل ڪيو".**

---

[21] الكتاب: بغية الباحث عن زوائد مسند الحارث الحارث بن أبي أسامة (186 – 282 هـ) بَابُ مَا جَاءَ فِي اللِّوَاطِ

انهن ذڪر جن جي ڪلمه توحيد جي گواهي قبول نه ٿيندي ماڻهن جو

10. وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صلى الله عليه وسلم: "ثَلَاثَةٌ لَا تُقْبَلُ لَهُمْ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلّا اللّٰهُ: الرّاكِبُ وَالْمَرْكُوبُ، وَالرّاكِبَةُ وَالْمَرْكُوبَةُ، وَالْإِمَامُ الْجَائِرُ[22]"

حضرت **ابو هريره رضي الله عنه** ڪان روايت آهي ته الله جي رسول ﷺ جن فرمايو:**ٽي شخص اهڙا آهن جن جي اها گواهي ته 'الله ڪانسواءِ ڪو به معبود ناهي' قبول نه ڪئي ويندي:**

1. **(بدفعلي ڪندڙ) مرد ۽ جنهن سان بدفعلي ڪئي وڃي،**
2. **(بدفعلي ڪندڙ) عورت ۽ جنهن سان اها بدفعلي ڪئي وڃي،**
3. **۽ ظالم حڪمران (پيشوا)".**

الله جي غضب ۽ ناراضگي هيٺ رهندڙ چار شخص

11. وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: " «أَرْبَعَةٌ يُصْبِحُونَ فِي غَضَبِ اللَّهِ، وَيُمْسُونَ فِي سَخَطِ اللَّهِ ". قُلْتُ: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: " الْمُتَشَبِّهُونَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ،

---

[22] الكتاب: مجمع الزوائد ومنبع الفوائد أبو الحسن نور الدين علي بن أبي بكر بن سليمان الهيثمي (ت 807 هـ) [بَابُ مَا جَاءَ فِي اللِّوَاطِ]

وَالْمُتَشَبِّهَاتُ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ، وَالَّذِي يَأْتِي الْبَهِيمَةَ، وَالَّذِي يَأْتِي الرِّجَالَ» ".[23]

حضرت ابو هريره رضي الله عنہ کان روايت آهي تہ نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو:چار شخص اهڙا آهن جيڪي صبح جو الله جي غضب ۾ اٿن ٿا ۽ شام جو الله جي سخت ناراضگي ۾ گذارين ٿا ".(راوي چوي ٿو تہ) مون عرض ڪيو: اي الله جا رسول! اهي ڪير آهن؟ پاڻ ﷺ جن فرمايو:

1. **اهي مرد جيڪي عورتن جي مشابهت (روپ) اختيار ڪن ٿا.**
2. **اهي عورتون جيڪي مردن جي مشابهت (روپ) اختيار ڪن ٿيون.**
3. **اهو شخص جيڪو جانور سان بدفعلي ڪري ٿو.**
4. **۽ اهو شخص جيڪو مرد سان بدفعلي (هم جنس پرستي) ڪري ٿو.**

---

[23] الكتاب: مجمع الزوائد ومنبع الفوائد أبو الحسن نور الدين علي بن أبي بكر بن سليمان الهيثمي (ت 807 هـ) [بَابُ مَا جَاءَ فِي اللِّوَاطِ]

قبر جو عذاب: بدفعليءَ جو عبرتناڪ انجام

عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ" :مَنْ مَاتَ مِنْ أَصْحَابِ هَذِهِ الْفَاحِشَةِ وَلَمْ يَتُبْ، مُسِخَ فِي قَبْرِهِ خِنْزِيرًا"

حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنهما فرمائي ٿو: بدفعليءَ جو مرتڪب جيڪڏهن توبهه ڪرڻ ڪانسواءِ مري وڃي ته ڪيس قبر ۾ خنزير (سوئر) جي صورت ۾ بدلايو ويندو آهي[24]

بدفعلي ڪندڙ جو انجام: هڪ عبرتناڪ واقعو

حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ أَسْلَمَ قَالَ: كَانَ عِنْدَنَا وَكِيعٌ فِي الثَّغْرِ، فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا أَبَا سُفْيَانَ! إِنَّ أَخِي مَاتَ، وَالْيَوْمُ الثَّالِثُ، فَحَفَرَ الْحَفَّارُ إِلَى جَنْبِهِ قَبْرًا، فَانْهَارَ قَبْرُ أَخِي، فَنَظَرُوا إِلَى لَحْدِهِ، فَإِذَا اللَّبِنُ مَنْصُوبٌ، وَلَيْسَ فِي اللَّحْدِ شَيْءٌ، فَأَتَانِي الْحَفَّارُ فَذَهَبْتُ مَعَهُ فَنَظَرْتُ إِلَى لَحْدِ أَخِي

---

[24] كتاب الكبائر، الكبيرة الحادية عشرة، اللواط، ص ٦٣».

فَإِذَا اللَّبِنُ مَنْصُوبٌ، وَلَيْسَ فِي اللَّحْدِ شَيْءٌ. فَقَالَ لَهُ وَكِيعٌ سَمِعْنَا فِي حَدِيثٍ: "مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ سَارَ بِهِ قَبْرُهُ حَتَّى يَصِيرَ مَعَهُمْ، وَيُحْشَرُ مَعَهُمْ".25.

حضرت عمرو بن اسلم بيان ڪري ٿو ته :اسان وٽ سرحد (ثغر) تي امام وڪيع بن جراح موجود هئا، ته وٽس هڪ شخص آيو ۽ چوڻ لڳو: "اي ابوسفيان (امام وڪيع جي ڪنيت)! منهنجو پياءُ فوت ٿي ويو آهي، اڄ ٽيون ڏينهن آهي. هڪ گورڪن (قبر کوٽيندڙ) جڏهن منهنجي پياءُ جي قبر جي پرسان ٻي قبر کوٽي رهيو هو ته منهنجي پياءُ جي قبر جي پٽ ڪري پئي. جڏهن ماڻهن ان جي لحد (قبر جي اندريون حصو) ۾ ڏٺو ته سرون ته پنهنجي جاءِ تي لڳل هيون پر لحد جي اندر ميت موجود نه هئي"!اهو ٻڌي امام وڪيع ڪيس فرمايو:

"اسان حديث ۾ ٻڌو آهي ته: جيڪو شخص اهڙي حال ۾ مري جو هو قومِ لوط وارو عمل (بدفعلي) ڪندو هو، ته ان جي قبر ڪيس ڪٽي وڃي انهن (قومِ لوط) سان گڏ ڪري ڇڏيندي آهي ۽ هو انهن سان گڏ ئي محشر ۾ اٿاريو ويندو".

---

25 الكتاب: جامع السنن [سنن ابن ماجه] أبو عبد الله محمد يزيد ابن ماجه الرَّبعي - مولاهم - القزويني (209 هـ - 273 هـ) [بَابُ] مَنْ عَمِلَ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ

حضرت ابن عباس رضي اللہ عنهما جو فتويٰ (لواطت جي سزا بابت)

عَنْ أَبِي نَضْرَةَأَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ ، سُئِلَ: " مَا حَدُّ اللُّوطِيِّ ؟ قالَ: يُنْظَرُ أَعْلَى بِنَاءٍ بِالْقَرْيَةِ فَيُلْقَى مِنْهُ ، ثُمَّ يُتْبَعُ بِالْحِجَارَةِ[26]

حضرت ابو نضره کان روايت آهي تہ حضرت ابن عباس رضي اللہ عنهما کان پڇيو ويو :لوطي (بدفعلي ڪندڙ) جي حد (شرعي سزا) ڪهڙي آهي؟“ پاڻ فرمايائون: ڳوٺ جي سڀ کان اوچي عمارت ڏٺي وڃي، پوءِ ڪيس اتان کان (اونڌو ڪري) ڪيرايو وڃي ۽ ان کان پوءِ مٿس پٿر وسايا وڃن“.

خوبصورت نوجوان ڏانهن نهاري ڏسڻ بابت تابعين جو موقف

عَنِ الْوَضِينِ بْنِ عَطَاءٍ ، عَنْ بَعْضِ التَّابِعِينَ ، قَالَ: كَانُوا يَكْرَهُونَ أَنْ يُحِدَّ الرَّجُلُ النَّظَرَ إِلَى الْغُلَامِ الْجَمِيلِ "[27]

حضرت وضين بن عطا، ڪجهه تابعين سڳورن کان روايت ڪري ٿو تہ

---

[26] الكتاب: الكتاب المصنف في الأحاديث والآثار أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبة الكوفي العبسي (ت 235 هـ) فِي اللُّوطِيِّ حَدٌّ كَحَدِّ الزَّانِي

[27] الكتاب: ذم الملاهي لابن أبي الدنيا أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف بابن أبي الدنيا (ت 281هـ) بَابٌ: فِي عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ

(تابعين) حضرات ڪنهن خوبصورت نوجوان (امرد) ڏانهن ٽڪ ٻڌي (گهوري)

ڏسڻ کي ناپسند ڪندا هئا

عابد نوجوان لاءِ فتني کان بچڻ جي تلقين

قَالَ: أَخْبَرَنَا بَقِيَّةُ ، قَالَ: قَالَ بَعْضُ التَّابِعِينَ: «مَا أَنَا بِأَخْوَفَ عَلَى الشَّابِّ النَّاسِكِ مِنْ سَبُعٍ ضَارٍّ مِنَ الْغُلَامِ الْأَمْرَدِ يَقْعُدُ إِلَيْهِ [28]

ڪجھ تابعين سڳورن فرمايو مون کي هڪ عبادت گذار نوجوان لاءِ ڪنهن فاڙيندڙ درندي کان ﺑﻪ ايترو وڏيڪ خوف نٿو ٿئي، جيترو (خطرناڪ) هڪ سهڻي نوجوان (امرد) جو ان جي پرسان ويهڻ آهي“.

فتني کان بچڻ لاءِ احتياطي تدبير

عَنِ النَّجِيبِ بْنِ السَّرِيِّ ، قَالَ: كَانَ يُقَالُ: «لَا يَبِيتُ الرَّجُلُ فِي بَيْتٍ مَعَ الْمُرْدِ»[29]

حضرت نجيب بن سري رحہ بيان ڪري ٿو تہ (تابعين جي دور ۾) چيو ويندو هو:ڪو ﺑﻪ شخص (امرد) سان گڏ هڪ ئي گهر ۾ رات نہ گذاري

---

[28] الكتاب: ذم الملاهي لابن أبي الدنيا أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف بابن أبي الدنيا (ت 281هـ) بَابٌ: فِي عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ

28

[29] الكتاب: ذم الملاهي لابن أبي الدنيا : أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف بابن أبي الدنيا (ت 281هـ) بَابٌ: فِي عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ

قومِ لوط واري عمل ۾ مبتلا ماڻهن جي درجابندي

قَالَ: أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ الْوَلِيدِ بْنِ أَبَى السَّائِبِ ، عَنْ أَبَى سَهْلٍ ، قَالَ: " سَيَكُونُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ قَوْمٌ يُقَالُ لَهُمُ اللُّوطِيُّونَ عَلَى ثَلَاثَةِ أَصْنَافٍ: صِنْفٌ يَنْظُرُونَ ، وَصِنْفٌ يُصَافِحُونَ ، وَصِنْفٌ يَعْمَلُونَ ذَلِكَ الْعَمَلَ "[30]

مون کي عبيدالله بن وليد بن ابا السائب خبر ڏني، ابا سهل کان، تہ هن چيو : "هن امت ۾ اهڙا ماڻهو پيدا ٿيندا جن کي 'لوطي' سڏيو ويندو، جيڪي ٽن قسمن جا هوندا :هڪ قسم اهي جيڪي (بدنظريءَ سان) ڏسن ٿا، ٻيو قسم اهي جيڪي (شهوت سان) هٿ ملائين ٿا ۽ ٽيون قسم اهي جيڪي اهو (بدڪاريءَ وارو) عمل ڪن ٿا.

---

[30] الكتاب: ذم الملاهي لابن أبي الدنيا أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف بابن أبي الدنيا (ت 281هـ) بَابٌ: فِي عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ

گناهہ جو اهڙو داغ، جيڪو سڄي دنيا جو پاڻي بہ نہ ڌوئي سگهي

عَنْ مُجَاهِدٍ ، قَالَ: «لَوْ أَنَّ الَّذِي يَعْمَلُ ذَلِكَ الْعَمَلَ يَعْنِي عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ اغْتَسَلَ بِكُلِّ قَطْرَةٍ فِي السَّمَاءِ وَكُلِّ قَطْرَةٍ فِي الْأَرْضِ لَمْ يَزَلْ نَجِسًا»[31]

مجاهد کان روايت آهي، هن فرمايو: جيڪو شخص قومِ لوط وارو عمل ڪري – پوءِ جيڪڏهن هو آسمان جي هر هڪ بوند ۽ زمين جي هر هڪ بوند سان غسل ڪري وٺي، تڏهن بہ هو (روحاني طور) ناپاڪ ئي رهندو.

فتني کان بچاءُ: هڪ قيمتي نصيحت

عَنِ الْحَسَنِ بْنِ ذَكْوَانَ ، قَالَ: «لَا تُجَالِسُوا أَوْلَادَ الْأَغْنِيَاءِ فَإِنَّ لَهُمْ صُوَرًا كَصُوَرِ النِّسَاءِ ، وَهُمْ أَشَدُّ فِتْنَةً مِنَ الْعَذَارَى»[32]

حسن بن ذکوان کان روايت آهي تہ هن فرمايو" :اميرن جي اولاد سان (گڏ) نہ ويهو، ڇاڪاڻ تہ انهن جون صورتون عورتن جهڙيون هونديون آهن، ۽ اهي (فتني جي حوالي سان) ڪنوارين ڇوڪرين کان بہ وڌيڪ خطرناڪ هوندا آهن".

---

[31] الكتاب: ذم الملاهي لابن أبي الدنيا أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف بابن أبي الدنيا (ت 281هـ)

[32] الكتاب: ذم الملاهي لابن أبي الدنيا أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف بابن أبي الدنيا (ت 281هـ) بَابٌ: فِي عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ

دورِ صديقي ۾ هڪ اهم واقعو: بدڪاريءَ جي سزا جو فيصلو

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ ، أَنَّ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ ، كَتَبَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رضي الله عنه أَنَّهُ وَجَدَ رَجُلًا فِي نَوَاحِي الْعَرَبِ يُنْكَحُ كَمَا تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ فَجَمَعَ أَبُو بَكْرٍ لِذَلِكَ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم ، مِنْهُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رضي الله عنهما فَقَالَ عَلِيٌّ: «إِنَّ هَذَا ذَنْبٌ لَمْ تَعْمَلْ بِهِ أمة إِلَّاأُمَّةٌ وَاحِدَةٌ ، فَفَعَلَ اللَّهُ بِهِمْ مَا قَدْ عَلِمْتُمْ ، أَرَى أَنْ يُحْرَقَ بِالنَّارِ ، فَاجْتَمَعَ رَأْيُ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم أَنْ يُحْرَقَ بِالنَّارِ» فأمر أبو بكر أن يحرق بالنار[33]

محمد بن المنڪدر ڪان روايت آهي تہ خالد بن وليد رضي الله عنہ، ابوبڪر صديق رضي الله عنہ ڏانهن لکيو تہ هن عرب جي علائقن ۾ هڪ اهڙو شخص لڌو آهي جنهن سان ائين صحبت ڪئي ويندي آهي جيئن عورت سان

---

[33] الكتاب: ذم الملاهي لابن أبي الدنيا أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد بن سفيان بن قيس البغدادي الأموي القرشي المعروف بابن أبي الدنيا (ت **281**هـ) بَابٌ: فِي عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ

ڪئي ويندي آهي. ان معاملي تي ابوبڪر رضي الله عنہ رسول الله ﷺ جي صحابن کي گڏ ڪيو، جن ۾ علي بن ابي طالب رضي الله عنهما بہ شامل هئا. علي رضي الله عنہ چيو" :هي اهو گناهہ آهي جيڪو ڪنهن بہ امت نہ ڪيو، سواءِ هڪ امت جي، پوءِ الله تعاليٰ انهن سان جيڪو ڪيو، سو توهان کي معلوم آهي. منهنجي راءِ اها آهي تہ ان کي باهہ سان ساڙيو وڃي پوءِ رسول الله ﷺ جي سيني صحابن ان ڳالهہ تي اتفاق ڪيو تہ ان کي باهہ سان ساڙيو وڃي، تنهنڪري ابوبڪر رضي الله عنہ ان کي باهہ سان ساڙڻ جو حڪم ڏنو

والدين جي لاپرواهي – بدفعليءَ جو هڪ وڏو سبب

ٻار الله پاڪ جي ڏنل هڪ اهڙي امانت آهن، جنهن جي حفاظت صرف کاڌو کارائڻ يا ڪپڙا پهرائڻ تائين محدود ناهي، پر سندن اخلاقي ۽ جسماني حفاظت به والدين جي ذميواري آهي.

1.ٻارن جي سنگت کان بي خبري

والدين اڪثر ڪري پنهنجي ٻارن جي دوستن بابت ڄاڻ نٿا رکن. جڏهن ٻار ڪنهن وڏي عمر جي شخص يا شڪاري صفت "دوست" سان گڏ وقت گذاريندو آهي ۽ والدين ان ڪي "دوستي " سمجهي نظرانداز ڪندا آهن، ته اها لاپرواهي بدفعليءَ جو رستو هموار ڪندي آهي.

2 .اڻڄاتل ماڻهن تي انڌو پروسو

ڪيترائي والدين پنهنجي ٻارن کي اڪيلو ڇڏي مٿن مائٽن، پاڙيسرين يا ملازمن جي حوالي ڪري ڇڏيندا آهن. "هي ته اسان جو پنهنجو آهي" يا "هي ته ڏاڍو نيڪ ماڻهو آهي"

جھڙو گمان اڪثر ڪري ٻار جي زندگيءَ جي سڀ کان وڏي غلطي ثابت ٿيندو آهي.

3. ٻارن جي خاموشيءَ کي نہ سمجهڻ

جڏهن ٻار جي طبيعت ۾ تبديلي اچي، هو ڏنل رهي، يا کنهن خاص ماڻهوءَ وٽ وڃڻ کان روئي، تہ لاپرواهہ والدين ان کي ٻار جي "ضد" سمجهي نظرانداز ڪندا آهن. والدين جي هيءَ خاموشي مجرم کي وڏيڪ طاقتور بڻائيندي آهي.

4. ڊجيٽل لاپرواهي (موبائيل جو بيجا استعمال)

اڄڪلهہ والدين ٻارن کي موبائل ڏئي پاڻ مصروف ٿي ويندا آهن. انٽرنيٽ تي موجود فحش مواد ۽ سوشل ميڊيا تي اڻڄاتل ماڻهن سان رابطا ٻار کي بدفعليءَ جي دلدل ڏانهن وٺي ويندا آهن.

"غفلت جي قيمت"

سارنگ هڪ ڏهن سالن جو معصوم ٻار هو. سندس والدين پنهنجي ڪاروبار ۽ گهرو ڪمن ۾ ايترا تہ مصروف هوندا هئا جو کين اها خبر ئي نہ پوندي هئي تہ سارنگ ڪٿي

آهي ۽ ڪنهن سان ملي ٿو. سارنگ جو هڪ پري جو مائٽ، جنهن کي سڀ **"چاچو فيضو** "چوندا هئا، اڪثر ڪري سارنگ کي تحفا ڏيندو هو ۽ ڪيس پنهنجي گهر وٺي ويندو هو.

سارنگ جي ماءُ چوندي هئي" :فيضو ته اسان جو پنهنجو آهي، سارنگ ان وٽ خوش هوندو آهي ".پر انهن کي اها خبر نه هئي ته فيضو ان سادگيءَ جي آڙ ۾ سارنگ جي ذهن کي گندو ڪري رهيو هو. هڪ ڏينهن جڏهن گهر ۾ ڪو به نه هو، فيضو سارنگ سان بدفعلي ڪئي.

سارنگ جڏهن گهر موٽيو ته سندس قدمن ۾ لرزش هئي ۽ اکين ۾ لڙڪن جو اڻ کٽ درياءُ. هن جي روح تي لڳل زخم اهڙا هئا، جن جو اظهار هو لفظن ۾ نه پئي ڪري سگهيو. هو رڙيون ڪري پنهنجي ماءُ جي جهوليءَ ۾ پناهه وٺڻ چاهيندو هو، پر قدرت جو الميو ڏسو... سندس ماءُ گهرو ڪمن جي جنجال ۾ ايتري ته منجهيل هئي، جو ڪيس پنهنجي ٻار جي اکين ۾ لڪيل "درد جي داستان" نظر ئي نه آئي.

هن بنا مٿو مٿي ڪرڻ جي، بي رخيءَ سان چيو:

سارنگ! وڃي منهن ڌوءِ، پڪ سان وري ڪنهن ٻار سان″ وڙهي آيو هوندين. منهنجو مٿو نه کاءُ، اڳ ئي گهڻو ڪم پيو آهي

ماءُ جا اهي لفظ سارنگ جي اميدن جي آخري ڏيئي کي به وسائي ويا. هو پنهنجي پيءُ کي ٻڌائڻ چاهيندو هو، پر اتي به خاموشي ۽ مصروفيت جي ديوار هئي. والدين جي اها معمولي لاپرواهي، فيضو جهڙي درندي لاءِ هڪ کليل رستو بڻجي وئي. فيضو سمجهي ويو ته هن معصوم جو ڪو به محافظ ناهي، ان ڪري هن بليڪ ميلنگ ۽ ظلم جو دائرو وڌيڪ تنگ ڪري ڇڏيو.

ڏينهن گذرندا ويا، سارنگ جو گل جهڙو چهرو ڪومائجي ويو، سندس رانديون ختم ٿي ويون ۽ هو هڪ زنده لاش بڻجي ويو. جڏهن سارنگ جي صحت صفا بگڙي وئي ۽ هو بستري تي اچي ڪريو، تڏهن والدين جي غفلت واري ننڊ ته کلي... پر افسوس جو تڏهن تائين بهارون لٽجي چڪيون

هيون ۽ سارنگ جي معصوميت جا گل هميشہ لاءِ مرجهائجي چڪا هئا.

والدين لاءِ عبرتناڪ نڪتا:

- **ٻارن جا دوست بڻجو** :ٻارن کي ايترو اعتماد ڏيو جو هو هر ڳالهہ توهان سان شيئر ڪن.
- **شڪي رشتن کان پرهيز** :ڪنهن بہ اهڙي مائٽ يا دوست تي انڌو ڀروسو نہ ڪريو جيڪو توهان جي ٻار سان غير ضروري ويجهڙائي رکي.
- **نظر رکو** :ٻار جي راند، سندس دوستن ۽ سندس موبائل فون تي خاموشيءَ سان نظر رکو.
- **سچ کي قبول ڪريو** :جيڪڏهن ٻار ڪنهن خلاف شڪايت ڪري تہ ان کي ڪوڙو نہ سمجهو، پر فوري طور جاچ ڪريو.

ٻارن جي حفاظت رڳو ڪين ماني ڪارائڻ ناهي، پر ڪين شڪارين جي نظرن کان بچائڻ بہ آهي. ياد رکو! توهان جي ٿوري لاپرواهي توهان جي ٻار جي پوري زندگي برباد ڪري سگهي ٿي".

ٻارن جو تحفظ ۽ والدين جي ذميواري: هڪ جامع رهنمائي

تعليمي ادارا ۽ درسگاهون ٻار جي مستقبل سازي جا مرڪز آهن، پر اتي موجود ڪجهه ڪاريون رڍون ٻار جي معصوميت کي داغي ڪري سگهن ٿيون. والدين لاءِ ضروري آهي ته اهي رڳو ٻار جي تعليمي نتيجن تي نه، پر سندس جسماني ۽ نفسياتي حفاظت تي به مڪمل ڌيان ڏين.

1. ٻار سان بيحد ويجهڙائي ۽ روزاني گفتگو

والدين ۽ ٻار جي وچ ۾ رابطي جو فقدان ئي سڀ کان وڏو خال آهي، جنهن جو فائدو بدفعلي ڪندڙ ماڻهو ڪڻندا آهن.

- **ڪليل گفتگو جو ماحول:** ٻار کي محسوس ٿيڻ گهرجي ته سندس والدين سندس بهترين دوست

آهن. روزانو گهٽ ۾ گهٽ 20 منٽ ٻار سان اڪيلائي ۾ ويهي ڳالهايو.

- **تفصيلي سوال پڇڻ:**
- رڳو اهو نہ پڇو تہ "پڙهائي ڪيئن ٿي؟" بلڪہ اهي سوال ڪريو تہ: "اڄ توکي سڀ کان وڌيڪ خوشي ڪهڙي ڳالهہ تي ٿي؟"، "ڪهڙي استاد توکي سڀ کان وڌيڪ پيار ڪيو؟"، "ڇا ڪنهن جي ڪنهن ڳالهہ توکي پريشان تہ ناهي ڪيو؟"
- **ردعمل جي خاطري:**
- ٻار کي پڪ ڏياريو تہ جيڪڏهن هو ڪا بہ غلط يا عجيب ڳالهہ ٻڌائيندو تہ توهان مٿس ڪاوڙجڻ بدران سندس ساٿ ڏيندؤ.
-

2. جسماني حدن جي شرعي ۽ اخلاقي تعليم

ٻار کي "شرم ۽ حيا" جي نالي تي اڻڄاڻ نہ رکو، پر کيس حفاظت سيکاريو.

- **پرائيويٽ پارٽس جو تصور:**
- ٻار کي سمجھايو تہ سندس جسم جا اهي حصا جيڪي لباس (Underwear) سان ڍڪيل هوندا آهن، اهي تمام گھڻا پرائيويٽ آهن.
- ٻار کي سيکاريو تہ ڪو بہ ماڻهو (چاهي اهو استاد هجي، قاري صاحب هجي، يا مائٽ) کيس انهن حصن تي هٿ نٿو لائي سگھي، کيس اگھاڙو نٿو ڪري سگھي، سندس سامهون پاڻ اگھاڙو نٿو ٿي سگھي ۽ نہ ئي ڪا غلط تصوير ڏيکاري سگھي ٿو.
- **طبي ضرورت جي وضاحت:** ٻار کي ٻڌايو تہ صرف ماءُ پيءُ يا ڊاڪٽر (توهان جي موجودگي ۾) ئي ضرورت پوڻ تي جسم کي هٿ لائي سگھي ٿو.

3. "خراب ڇهڻ" (Bad Touch) جا قسم سمجهائڻ

بدفعلي رڳو زنا ناهي، پر ان جي شروعات ننڍن حرڪتن سان ٿيندي آهي:

- **عجيب پيار:**
- **جيڪڏهن ڪو وڏو ٻار کي گود ۾ ويهاري غير ضروري طور زور سان گهٿي پيار ڪري، رانن تي هٿ رکي، يا چپن تي چمي ڏئي، ته ٻار کي اها تميز هجڻ گهرجي ته اهو "پيار" ناهي پر "بري نيت" آهي.**
- **اڪيلائي جو شڪار:**
- **جيڪڏهن ڪو استاد ٻار کي "اضافي پڙهائي" يا "انعام" جي نالي تي موڪل ڪان پوءِ اڪيلو ترسايو ويٿو آهي، ته اها خطري جي گهنٿي آهي.**

4. "خفيہ ڳالهين" جي سحر کي ٽوڙڻ

بدفعلي ڪندڙ مجرم هميشہ ٻار کي "راز" (Secret) جي چال ۾ ڦاسائيندا آهن.

- **سٺا راز ۽ گندا راز:**
- ٻار کي سمجهايو تہ سٺو راز اهو آهي جيڪو سرپرائيز هجي (مثال طور سالگرهہ جو گفٽ). پر جيڪڏهن ڪو چوي تہ "هي ڳالهہ ماءُ کي نہ ٻڌائجانءِ نہ تہ هوءَ مري ويندي يا توکي ماريو ويندو"، تہ اهو "گندو راز" آهي ۽ اها ڳالهہ فوراً گهر ۾ ٻڌائڻي آهي.
- **ڊيڄارڻ جو جواب:**
- ٻار جي ذهن ۾ ويهاريو تہ ڪوبہ ماڻهو توهان کان وڌيڪ طاقتور ناهي. جيڪڏهن ڪو کيس ڌمڪائي تہ "مان توکي فيل ڪري ڇڏيندس" يا "پوليس کان

پڪڙائيندس"، ته ٻار کي خبر هجي ته توهان انهن سڀني شين کان ڪيس بچائي سگهو ٿا.

5. اداري جي چونڊ ۽ مسلسل چڪاس

والدين کي گهرجي ته اداري تي انڌو اعتبار نه ڪن:

- **اوچتو دورو:**
- مهيني ۾ هڪ ٻه ڀيرا بنا ڪنهن پروگرام جي ٻار جي درسگاهه يا اسڪول وڃو. ڏسو ته ٻار ڪٿي ويٺل آهي ۽ ڪهڙي حال ۾ آهي.
- **بند ڪمرا ۽ پردا:** پڪ ڪريو ته جتي ٻار پڙهي رهيا آهن اتي پردا لٽڪيل نه هجن يا ڪمرا اندران بند نه هجن. شفافيت ئي تحفظ جي ضمانت آهي.
- **عملي جي جاچ:**
- مدرسن يا اسڪولن ۾ صفائي ڪندڙن ۽

چوڪيدارن تي به نظر رکو. اڪثر ٻارن کي لڪايل

جڳھين (باٿھ روم يا اسٽور) ۾ نشانو بڻايو ويندو آهي.

6. روين ۾ تبديلين جي نفسياتي پرک

جڏهن ٻار سان ڪا بدفعلي ٿيندي آهي، ته هن جو روح زخمي ٿي پوندو آهي، جنهن جون نشانيون هي آهن:

- **خوف:** ٻار جو اوچتو ڪنهن خاص ماڻهو يا جڳهه کان ڊڄڻ.
- **بيماري جو بهانو:** روزانو درسگاهه وڃڻ وقت پيٽ ۾ سور يا مٿي ۾ سور جو بهانو ڪرڻ ته جيئن اتي وڃڻ کان بچي سگهي.
- **عادتن ۾ تبديلي:** بغير ڪنهن سبب جي روئڻ، چڙچڙو ٿيڻ، يا وري ننڍن ٻارن وانگر بستر تي پيشاب ڪري ڏيڻ.

- **جسماني نشانيون:** لباس جو ڦاٽل هجڻ، جسم تي نيرا نشان، يا خانگي حصن ۾ خارش ۽ سور جي شڪايت.

7. انٽرنيٽ جي استعمال تي ڪنٽرول

اڄڪلهه تعليمي ادارن ۾ ٽيبلٽ ۽ موبائيل جو استعمال وڌي ويو آهي.

- **ڊجيٽل بدفعلي:** ٻار کي سيڪاريو ته ڪنهن کي به پنهنجي اگهاڙي تصوير نه موڪلي ۽ نه ئي ڪنهن جي چوڻ تي ڪيمرا جي سامهون ڪپڙا لاهي.
- **پاسورڊ جي خبر:** والدين کي ٻار جي هر سوشل ميڊيا اڪائونٽ ۽ موبائيل جي پاسورڊ جي خبر هجڻ گهرجي.

والدين لاءِ آخري نصيحت: توهان جو ٻار توهان جي زندگيءَ جو سڀ کان قيمتي اثاثو آهي. دنيا جي ڪا به مصروفيت، ڪو به ڪم ۽ ڪو به رشتو توهان جي ٻار

جي عزت ۽ تحفظ کان وڌيڪ ناهي. باخبر رهو، هوشيار رهو ۽ پنهنجي ٻار کي اهو احساس ڏياريندا رهو تہ: "**پٽ! اسان تنهنجي پويان بيٺا آهيون، توکي ڊڄڻ جي ڪا ضرورت ناهي.**"

"پاڪيزه درسگاهہ: ٻارن سان زيادتيءَ جي روڪٿام ۽ احتياطي حڪمت عملي"

1.انتظامي ۽ تعميراتي تبديليون

مدرسي جي عمارت ۽ رهائش جو نظام اهڙو هجڻ گهرجي جيڪو بدفعلي جي موقعن کي ختم ڪري:

- **روشن ۽ ڪليل ڪمرا** :شاگردن جا ڪمرا ۽ هال روشن ۽ هوادار هجن. اونداهن ڪنڊن ۽ لڪل رستن کي ختم ڪيو وڃي.
- **سي سي ٽي وي ڪيمرائون** :مدرسي جي برآمدن، داخلي رستن، ۽ گڏيل هال ۾ ڪيمرائون لڳايون وڃن

(پر شاگردن جي پرائيويسي جو خيال رکندي غسل خانن ۾ نہ).

- **غسل خانن جو نظام**: غسل خانن جا دروازا مٿان ۽ هيٺان کان ٿورا کليل هجن تہ جيئن اندر هڪ کان وڌيڪ ماڻهن جي موجودگي جي خبر پئجي سگهي.

2.نگراني ۽ پهرو(Supervision)

- **رات جي نگراني**: رات جو جڏهن شاگرد ستل هجن، تڏهن اساتذه يا نگرانن جي ڊيوٽي لڳائي وڃي جيڪي وقفي وقفي سان چڪر لڳائين.
- **وڏن ۽ ننڍن شاگردن جي علحدگي**: وڏي عمر جي شاگردن (بالغن) ۽ ننڍن ٻارن جا ڪمرا، ويهڻ جون جايون، ۽ کائڻ پيئڻ جا وقت الڳ الڳ رکيا وڃن. ڪين پاڻ ۾ گهٽي ميل جول کان روڪيو وڃي.

اساتذہ ۽ عملي جي چونڊ

- **ڪردار جي جاچ**: مدرسي ۾ استاد يا ڪو بہ ملازم رکڻ وقت ان جي ماضي ۽ ڪردار جي سختي سان جاچ ڪئي وڃي.
- **تربيت**: استادن کي ٻارن جي **تحفظ** (Child Protection) بابت خاص تربيت ڏني وڃي تہ جيئن هو ٻارن جي غير معمولي رويي کي سمجهي سگهن.

4.شاگردن جي ذهني ۽ جسماني تربيت

- **خوف بجاءِ شعور**: شاگردن کي "گڏ ٽچ ۽ بيڊ ٽچ " (Good Touch & Bad Touch)بابت اسلامي ۽ اخلاقي دائري ۾ رهي آگاهي ڏني وڃي.
- **شڪايت جو نظام**: مدرسي ۾ هڪ "شڪايتي باڪس" هجڻ گهرجي جتي شاگرد نالي ظاهر ڪرڻ کان سواءِ ڪنهن بہ بدتميزي يا غلط حرڪت جي شڪايت ڪري سگهن.

- **راندين جون سرگرميون** :شاگردن کي فارغ وقت ۾ جسماني راندين ۾ مصروف رکيو وڃي ته جيئن انهن جي توانائي مثبت ڪمن ۾ صرف ٿئي.

5.اسلامي احڪامات تي سختي سان عمل

- **ستن سالن کان پوءِ بسترن جي عليحدگي** :حديثِ نبوي ﷺ جي روشني ۾ ٻارن جا بسترا الڳ ڪيا وڃن. هڪ بستري تي ٻه شاگرد ڪڏهن به نه سمهن.
- **لباس جي پردي جو خيال** :شاگردن کي سيکاريو وڃي ته هو هڪ ٻئي جي سامهون اگهاڙا نه ٿين ۽ پنهنجي سٽر جو سختي سان خيال رکن.

6.والدين جو ڪردار

- **والدين سان رابطو** :مدرسي جي انتظاميه کي گهرجي ته والدين سان مسلسل رابطي ۾ رهي. جڏهن ٻار گهر وڃن ته والدين کان پڇيو وڃي ته ٻار جي رويي ۾ ڪا تبديلي ته ناهي آئي؟

- **اوچتو ملاقاتون**: والدين کي اجازت هجي تہ هو ڪنهن بہ وقت اچي پنهنجي ٻار جي حال احوال جي خبر وٺي سگهن.

7. سخت سزا ۽ قانوني ڪارروائي

- **جيڪڏهن ڪو بہ استاد يا وڏو شاگرد اهڙي حرڪت ۾ ملوث ملي، تہ ان کي صرف مدرسي مان ڪڍڻ ڪافي ناهي، پر ان خلاف قانوني ڪارروائي ڪئي وڃي تہ جيئن ٻين لاءِ عبرت بڻجي.**

مقدس لباس ۾ لڪل گناهہ" — هڪ معصوم جي فرياد

زيد هڪ تمام ننڍڙو ۽ معصوم نينگر هو، جيڪو مدرسي ۾ قرآنِ ڪريم جو ناظره پڙهندو هو. زيد جو قاري صاحب، جنهن جو نالو **"قاري سجڻ "** هو، پوري علائقي ۾ پنهنجي خوش الحاني ۽ نيڪيءَ جي ڪري مشهور هو. ماڻهو مٿس ايترو ڀروسو ڪندا هئا جو پنهنجي ٻارن کي رات جو مدرسي ۾ ڇڏڻ ۾ بہ ڪو عيب نہ سمجهندا هئا.

مڪر جي شروعات:

قاري صاحب زيد کي پنهنجي "خاص شفقت" جو نشانو بڻايو. هو زيد کي چوندو هو ته" :پٽ! تنهنجي پڙهائيءَ ۾ ڪجهه غلطيون آهن، تون موڪل ڪانپوءِ اڌ ڪلاڪ وڌيڪ رهندو ڪر ته مان توکي الڳ سان سيکاريان ".زيد ويچارو ان کي پنهنجي خوش نصيبي سمجهندو هو ته قاري صاحب ڪيس ايترو وقت ڏئي رهيو آهي.

حياءُ جو قتل:

هڪ شام، جڏهن سڀ ٻار مدرسي مان هليا ويا ۽ ٻاهران مغرب جي اذان اچي رهي هئي، قاري صاحب زيد کي پنهنجي حجري (ڪمري) ۾ گهرايو. هن ٻاهرئين دروازي کي ڪندو لڳائي ڇڏيو. زيد کي پهريان ته ڪجهه سمجهه ۾ نه آيو، پر جڏهن قاري صاحب پنهنجي بدڪاريءَ جي شروعات ڪئي، ته زيد ڊپ ۾ رڙ ڪرڻ چاهي، پر قاري صاحب ڪيس انتهائي وحشياڻي لهجي ۾ **ڌمڪائيندي چيو** مان هڪ وڏو ماڻهو آهيان، سڀ منهنجي عزت ڪن ٿا.

تنهنجي ڳالهہ تي ڪو بہ يقين نہ ڪندو، الٽو توکي ئي مدرسي مان ڪڍي ذليل ڪيو ويندو

ان هڪ بدڪار قاريءَ، قرآن پڙهائيندڙ هٿن سان ان ٻار جي عزت لتاڙي ڇڏي.

هن واقعي مان حاصل ٿيندڙ سبق (ڪتاب لاءِ):

1. **انڌو ڀروسو نہ ڪريو** :والدين کي گهرجي تہ چاهي ڪو ڪيترو بہ نيڪ ڇو نہ هجي، پر پنهنجي ٻارن کي ڪڏهن بہ اڪيلائيءَ ۾ ڪنهن جي حوالي نہ ڪن.

2 طاقت ۽ رعب جي زور تي بليڪ ميلنگ

بدڪار ماڻهو اڪثر پنهنجي **طاقت، عهدي يا وڏي عمر** جو رعب ڏيکاري ٻار کي خاموش ڪرائيندا آهن. هو ٻار کي اها ڌمڪي ڏيندا آهن تہ" :مان هڪ بااثر ماڻهو آهيان، تنهنجو پيءُ منهنجو ڪجهہ بہ نٿو بگاڙي سگهي، جيڪڏهن تو زبان کولي تہ مان تنهنجي خاندان کي نقصان پهچائيندس".

3**انتظاميہ جي ذميواري** :مدرسي جي مهتمم کي گهرجي تہ هو حجري (ڪمرن) جي دروازن کي شيشي وارو بڻائي تہ

جيئن ٻاهر ڪان نظر اچي سگهي، ۽ ڪنهن کي بہ ٻارن سان اڪيلائيءَ ۾ ويهڻ جي اجازت نہ هجي.

4**ٻارن جو معائنو** :جيڪڏهن ٻار قرآن پڙهڻ يا مدرسي وڃڻ وقت روئي يا گهٻرائي، تہ ان کي معمولي نہ سمجهو.

"اي قرآن جا قاري! تنهنجي زبان تي تہ رب جو ڪلام آهي، پر تنهنجي عمل ۾ جيڪڏهن شيطان لڪل آهي؟ ياد رک! جنهن کي تو پنهنجي هوس جو نشانو بڻايو آهي، ان جي فرياد تنهنجي پوري عبادت کي خاڪ ۾ ملائي ڇڏيندي. خدا جي گهر ۾ ويهي خدا جي بندن سان خيانت ڪرڻ جهڙو ٻيو ڪو وڏو ڏوهہ ناهي".

دوستي ۽ ياري جي اوٽ ۾ بدفعلي – هڪ سماجي ناسور

دوستي جو رشتو اعتماد، سچائي ۽ هڪٻئي جي مدد تي ٻڌل هوندو آهي. پر جڏهن هن رشتي ۾ شهوت ۽ غير فطري خواهشون شامل ٿي وڃن، ته اهو رشتو "دوستي" نه پر هڪ "**نفسياتي ۽ اخلاقي وار** "بڻجي ويندو آهي.

1.اعتماد جو ناجائز فائدو(Breach of Trust)

بدفعلي يا لواطت جي شروعات اڪثر ڪري سڌي سنئين ناهي ٿيندي، پر ان جي پٺيان هڪ ڏگهي منصوبابندي هوندي آهي.

- **شڪاري ذهنيت** :بدڪار ماڻهو پهريان سادڙي نوجوان يا ٻار سان گهري دوستي ڪندو آهي، ڪيس تحفا ڏيندو آهي، سندس ضرورتون پوريون ڪندو آهي ۽ ڪيس يقين ڏياريندو آهي ته هو سندس سڀ کان وڏو خيرخواه آهي.

- **جذباتي بليڪ ميلنگ**: جڏهن اعتماد مڪمل ٿي ويندو آهي، تڏهن اها دوستي آهستي آهستي غير فطري ويجهڙائيءَ ۾ بدلجي ويندي آهي.

2.دوستي جي ناليءِ تي گمراهي (The Trap of Peer Pressure)

نوجوان نسل ۾ اڪثر "ياري نڀائڻ" جي نالي تي هڪٻئي کي غلط ڪمن ڏانهن راغب ڪيو ويندو آهي.

- **ڪوڙا ڏٽا**" :ياري آهي ته ايترو به نه ڪندين؟" يا "هي ته مردانگي جي نشاني آهي" جهڙا جملا چئي معصوم ذهنن کي گندگي جي ڪڌ ۾ اڇلايو ويندو آهي.
- **نشائي شين جو استعمال**: اڪثر ڪري دوستي جي محفلن ۾ پهريان سگرٽ، نسوار يا منشيات جو عادي بڻايو ويندو آهي، ته جيئن انسان جو هوش گهٽجي وڃي ۽ هو بدفعليءَ کي روڪڻ جي سگهه نه ساري سگهي.

3.سماجي ۽ نفسياتي اثرات(Social & Psychological Impact)

جڏهن دوستي جي آڙ ۾ ڪنهن سان بدفعلي ڪئي ويندي آهي، ته ان جا نتيجا انتهائي ڀيانڪ نڪرندا آهن:

- **رشتن تان اعتبار کڄڻ :**جنهن انسان سان پنهنجي دوست خيانت ڪئي هجي، هو پوري زندگي ڪنهن به ٻئي انسان تي ڀروسو نه ڪري سگهندو آهي. سندس شخصيت ۾ شڪ ۽ ڊپ گهر ڪري ويندو آهي.
- **اندروني ڪرب :**مفعول (جنهن سان بدفعلي ٿي) پاڻ کي گندو ۽ ذليل سمجهڻ لڳندو آهي، جنهن ڪري هو اڪثر اڪيلائي (Depression) جو شڪار ٿي ويندو آهي.

4.بدفعلي کي "تفريح" سمجهڻ جي غلطي

ڪجهه نوجوان پنهنجي دوستن جي محفلن ۾ هن غليظ فعل کي رڳو هڪ "وقت گذاري" يا "مذاق" سمجهندا آهن.

- **عقل تي پردو :**اهي نٿا ڄاڻن ته اها "مذاق" سندن جسم کي بيشمار بيمارين (جهڙوڪ ايڊز، هيپٽائٽس) جي ور

چاڙهي رهي آهي ۽ سندن آخرت کي تباهہ ڪري رهي آهي.

5.والدين لاءِ لمحه فڪريه(Advice for Parents)

- **دوستن تي نظر** :پنهنجي ٻارن جي دوستن بابت ڄاڻ رکو. جيڪڏهن ڪو وڏي عمر جو ماڻهو توهان جي ٻار سان غير ضروري ويجهڙائي يا "دوستي" رکي ٿو، تہ فوري طور خبردار ٿي وڃو.
- **تربيت ۽ اعتماد** :ٻارن سان اهڙو تعلق رکو جو هو ڪنهن بہ غلط حرڪت بابت توهان کي ٻڌائي سگهن.

6.اسلامي ۽ اخلاقي حدون

اسلام اسان کي دوستي جا آداب سيکاريا آهن.

- **پردي ۽ حياءُ جا اصول** :اسلام ۾ مردن لاءِ بہ ڪجھ حدون آهن. بنا ضرورت جي اڪيلائيءَ ۾ غير فطري ويجهڙائي کان روڪيو ويو آهي تہ جيئن شيطان کي رستو نہ ملي.

- **سچي دوستي جي سڃاڻپ** :سچو دوست اهو آهي جيڪو توهان کي گناهہ کان بچائي ۽ جنت جو رستو ڏيکاري، نہ ڪي اهو جيڪو توهان جي عزت ۽ صحت سان کيڏي.

نتيجو

دوستي هڪ سهڻو گل آهي، ان کي بدفعلي جي ڪنڊن سان زخمي نہ ڪريو. جيڪو شخص دوستي جي آڙ ۾ ڪنهن جي عزت لٽي ٿو يا ڪنهن کي گناهہ جي واٽ ڏيکاري ٿو، اهو "دوست" ناهي پر آستين جو نانگ آهي.

ياد رک! اها ياري ياري ناهي جيڪا توکي تنهنجي رب کان پري ڪري ۽ تنهنجي حياءُ جو جنازو ڪڍي ڇڏي

هڪ سبق آموز واقعو: دوستي جي آڙ ۾ لٽيل عزت

اسلم هڪ سادو، شريف ۽ بااخلاق نوجوان هو، جيڪو پنهنجي پڙهائيءَ ۾ مصروف رهندو هو. سندس ملاقات هڪ ڏينهن **اڪرم** نالي هڪ شخص سان ٿي، جيڪو عمر ۾

اسلم کان ڪجھ سال وڏو هو. اڪرم تمام مٺو ڳالهائيندڙ ۽ ظاهري طور ڏاڍو همدرد نظر ايندو هو.

ڄار وڇائڻ جي شروعات:

اڪرم پهريان اسلم سان تمام گهڻي ويجهڙائي پيدا ڪئي. هو اسلم کي تحفا ڏيندو هو، کيس هوٽلن تي مانيون کارائيندو هو ۽ هميشه کيس اهو احساس ڏياريندو هو ته : "اسلم! تون منهنجي ننڍي ڀاءُ وانگر آهين، تنهنجي هر ضرورت پوري ڪرڻ منهنجو فرض آهي ".اسلم، اڪرم جي ان ظاهري محبت کي سچي دوستي سمجهي ويهي رهيو ۽ کيس پنهنجو سڀ کان وڏو خيرخواه تسليم ڪري ورتائين.

اعتماد جو غلط فائدو:

هڪ ڏينهن اڪرم، اسلم کي چيو ته" :يارهن! اڄ گهر ۾ ڪو به ناهي، اڄ ته گڏجي پڙهون ۽ ڪجھ گيمز کيڏون ". اسلم، جنهن جي دل ۾ ڪو به ميل نه هو، بنا ڪنهن سوچ جي اڪرم جي گهر هليو ويو. اتي اڪرم کيس جوس

پيارڻ جي بهاني ڪجهه اهڙي شيءِ ملائي ڏني، جنهن سان اسلم جي عقل ۽ هوش تي پردو پئجي ويو.

عزت جو جنازو:

اڪرم، جنهن جي نيت ۾ پهريان کان ئي کوٽ هئي، اسلم جي ان بي هوشيءَ ۽ اعتماد جو ناجائز فائدو وٺندي، ان سان **غير فطري بدفعلي** ڪئي. جڏهن اسلم کي هوش آيو ۽ کيس معلوم ٿيو ته هن سان ڪهڙو هاجو ٿي چڪو آهي، ته سندس پيرن هيٺان زمين نڪري وئي. جنهن شخص کي هو پنهنجو محسن سمجهندو هو، ان سندس سڀ کان قيمتي شيءِ—سندس **عزت ۽ حياءُ**—لٽي ورتي هئي.

بليڪ ميلنگ جو عذاب:

اسلم جڏهن روئيندي اڪرم کي ملامت ڪئي، ته اڪرم شرمسار ٿيڻ بدران کيس ڌمڪائڻ لڳو: "جيڪڏهن تون ڪنهن کي ٻڌائيندين، ته مان سڄي شهر ۾ مشهور ڪري ڇڏيندس ته تون پاڻ مون وٽ آيو هئين. تنهنجي به بدنامي ٿيندي ۽ تنهنجي گهر وارن جو به ڪنڌ جهڪجي ويندو".

نتيجو ۽ عبرت:

اسلم ڪيترائي مهينا شديد ذهني اذيت ۽ ڊپريشن ۾ رهيو. هو نہ ڪنهن کي ٻڌائي سگهيو ۽ نہ ئي اڪرم جي ان "شڪنجي" مان نڪري سگهيو. اها هڪ غلط دوستي سندس پوري زندگي، پڙهائي ۽ نفسيات کي برباد ڪري ڇڏيو. هو جنهن کي پنهنجو ڍال سمجهندو هو، اهو ئي سندس عزت جو قاتل نڪتو.

هن واقعي مان حاصل ٿيندڙ سبق:

1. **هر چمڪندڙ شيءِ سون ناهي هوندي** :هر اهو ماڻهو جيڪو توهان سان مٺو ڳالهائي يا تحفا ڏئي، ضروري ناهي تہ اهو توهان جو سچو دوست هجي.
2. **اڪيلائيءَ کان پرهيز** :ڪنهن بہ دوست سان، چاهي هو ڪيترو بہ ويجهو ڇو نہ هجي، اهڙي اڪيلائيءَ ۾ وڃڻ کان پاسو ڪريو جتي ڪو ٽيون ماڻهو موجود نہ هجي.

3. **خاموشي گناهہ آهي**: جيڪڏهن خدانخواستہ ڪنهن سان اهڙو واقعو پيش اچي، تہ بليڪ ميلر کان ڊڄڻ بدران پنهنجي والدين کي باخبر ڪريو. شروعاتي خاموشي مجرم کي وڌيڪ طاقتور بڻائي ٿي.
4. **والدين جي تربيت**: پنهنجي ٻارن کي سيکاريو تہ "دوستي" جي بہ هڪ حد هوندي آهي، ۽ ان حد کي لتاڙڻ بربادي جو رستو آهي.

"اي نوجوان! هوشيار رهہ، تنهنجي معصوميت ڪنهن جو شڪار نہ بڻجي وڃي. دوستي رڳو ساٿ ڏيڻ جو نالو ناهي، پر هڪٻئي جي عزت جي حفاظت جو نالو آهي".

بناؤ سينگار جي نمائش ۽ اخلاقي خطرا: هڪ تفصيلي تجزيو

خوبصورتي ۽ نفاست پسندي يقينن انساني فطرت جو حصو آهن. اسلام پڻ صفائي ۽ سٺي لباس کي پسند ڪري ٿو. پر جڏهن هيءَ نفاست پنهنجي حدن کي اورانگهي "نمائش (Show-off) "بڻجي وڃي ٿي، تہ اها هڪ سماجي فتني جو روپ اختيار ڪري وٺي ٿي. خاص طور تي مردن ۾ ضرورت کان وڌيڪ آرائش، زائفاني نزاڪت ۽ اسٽائل جي نالي تي جسم جي نمائش، سماج جي بيمار ذهن رکندڙ ۽ بدڪردار ماڻهن لاءِ هڪ کليل دعوت بڻجي ويندي آهي.

نفسياتي ۽ سماجي پهلو

بدفطرت ماڻهو هميشہ اهڙن شڪارن جي ڳولا ۾ هوندا آهن جيڪي ذهني يا ظاهري طور تي "نرم" محسوس ٿين.

جڏهن ڪو نوجوان حد کان وڌيڪ بناؤ سينگار ڪري ٿو، تہ هو شعوري يا لاشعوري طور تي اهڙن ماڻهن جي توجہ پاڻ ڏانهن ڇڪي ٿو، جيڪي لواطت جهڙي گندي فعل جا عادي هوندا آهن.

وڏيڪ مثالون ۽ صورتون:

1. **عورتن جهڙيون ادائون (Effeminacy):** ڪي نوجوان فيشن جي نالي تي پنهنجي گفتگو، چال ڍال ۽ لڙڪڻ ۾ نزاڪت پيدا ڪندا آهن. هيءَ "زنانيت" بدڪردار مردن کي اشتعال ڏياريندي آهي ۽ هو سمجهندا آهن تہ هي شخص آسانيءَ سان انهن جي چنگل ۾ اچي سگهي ٿو.
2. **تنگ ۽ نمائش وارا لباس** :اهڙو لباس پائڻ جنهن مان جسم جا عضوا ظاهر ٿين يا جيڪو رڳو ڏيکاءُ لاءِ هجي، بيمار ذهن رکندڙن جي حوس کي وڌائيندو آهي.
3. **زيورن ۽ خوشبوئن جو حد کان وڌيڪ استعمال** :مرد جي لاءِ سادگي ئي زينت آهي. پر جڏهن مرد عورتن وانگر ڳهڻ، زيورن ۽ انتهائي تيز خوشبوئن جو استعمال ڪن ٿا، تہ اهي غلط ماڻهن جي نظرن ۾ اچي وڃن ٿا.

"نزاڪت جو نتيجو"

هڪ ڪاليج جو شاگرد "ارسلان" پنهنجي اسٽائل ۽ بناؤ سينگار سبب سڄي علائقي ۾ مشهور هو. هو ڪلاڪن جا ڪلاڪ شيشي اڳيان ويهي پاڻ کي سينگاريندو هو. هن جي چال ۾ هڪ عجيب نزاڪت هئي. هڪ ڏينهن علائقي جي هڪ بااثر پر بدڪردار شخص، جيڪو پئسي جي زور تي نوجوانن کي ڦاسائيندو هو، ارسلان کي مهانگو موبائيل فون تحفي ۾ ڏيڻ جو بهانو ڪيو. ارسلان پنهنجي ظاهري چمڪ دمڪ جي نشي ۾ ايترو ته گم هو جو هو ان شخص جي بدنيتيءَ کي سمجهي نه سگهيو. نتيجي ۾، هو هڪ اهڙي حادثي جو شڪار ٿيو جنهن کيس سڄي عمر لاءِ نفسياتي مريض بڻائي ڇڏيو. هن کي احساس ٿيو ته سندس "اسٽائلش" هجڻ ئي هن لاءِ مصيبت بڻجي ويو.

هن برائيءَ کان بچڻ جا عملي طريقا

- **مردانگي ۽ وقار کي قائم رکڻ** :نوجوانن کي گهرجي تہ هو پنهنجي گفتگو، لباس ۽ چال ۾ مردانہ وقار ۽ رعب برقرار رکن. حيا رڳو اکين ۾ ناهي هوندي، پر اها انسان جي سچي شخصيت مان ظاهر ٿيڻ گهرجي.
- **حد کان وڌيڪ آرائش کان پرهيز** :سٺو لباس پائڻ گهرجي، پر اهڙو نہ جيڪو فتني جو سبب بڻجي. سادگي انسان کي ڪيترن ئي گناهن کان محفوظ رکي ٿي.
- **مشڪوڪ ماڻهن کان فاصلو** :جيڪڏهن ڪو وڏي عمر جو شخص يا ڪو بدڪردار ماڻهو اوهان جي خوبصورتي يا لباس جي غير ضروري تعريف ڪري، تہ سمجهي وڃو تہ نيت ۾ کوٽ آهي. اهڙي وقت تي ساراهہ تي خوش ٿيڻ بدران فوري طور پاسو ڪرڻ گهرجي.

- **سيرت تي ڌيان ڏيڻ**:ظاهري صورت کي چمڪائڻ جيترو وقت سيرت ۽ ڪردار کي چمڪائڻ تي صرف ڪيو وڃي. هڪ باڪردار ۽ مضبوط شخصيت رکندڙ نوجوان تي ڪو به بدفطرت ماڻهو ميري اک کڻڻ جي جرئت ناهي ڪندو.

ياد رکو! ته جسم جي نمائش هميشه روح جي تباهي جو سبب بڻجندي آهي. حقيقي نفاست اها آهي جيڪا انسان کي معتبر بڻائي، نه کي اها جيڪا کيس بازار جي "زينت بڻائي بدڪردارن جو شڪار بڻائي ڇڏي. سادگي ۽ حيا اهي مضبوط هٿيار آهن جيڪي لواطت جهڙي ناسور کان نوجوانن جي حفاظت ڪن ٿا.

هنر جي سکيا يا ٻارن جي زندگي جو سودو؟

دڪانن ۽ ورڪشاپن تي ٻارن جي حفاظت لاءِ احتياطي تدابير

1.استاد جي پرک: پهرين پڇا، پوءِ پارت

ٻار کي ڪنهن بہ دڪاندار يا ڪاريگر وٽ ويهارڻ کان اڳ، ان ماڻهو جي ذاتي زندگي ۽ اخلاق بابت مارڪيٽ جي ٻين دڪاندارن کان ڳجهي تحقيق ڪريو. ياد رکو، هر ماهر استاد، سٺو انسان ناهي هوندو.

2.اڪيلائي جو سنک: گودامن ۽ بند ڪمرن کان پرهيز

ٻار کي اها ذهني تربيت ڏيو تہ هو دڪان جي پٺيان موجود اونداهن گودامن، بيسمينٽ يا بند ڪمرن ۾ ڪنهن بہ ڪاريگر سان اڪيلو نہ وڃي. بدفعلي جا گهڻا واقعا اڪيلائيءَ جو فائدو وٺي ڪيا ويندا آهن.

3.وقت جي سنڀال: شام کان پوءِ ڪم تان موڪل

ورڪشاپن تي اڪثر مغرب کان پوءِ جو وقت خطرناڪ هوندو آهي. مالڪ سان اها ڳالهه طئي ڪريو ته ٻار سج لهڻ کان اڳ گهر پهچندو. رات جو دير تائين "اضافي ڪم "(Overtime)جي بهاني ٻار کي ترسايو وڃي ته اها خطري جي گهنٽي آهي.

" .4گڏ ٿچ ۽ بيڏ ٿچ": حيا ۽ حدن جو شعور

ٻار کي سمجهايو ته هن جي جسم تي صرف هن جو پنهنجو حق آهي. جيڪڏهن استاد يا ڪو سينيئر ڪاريگر پيار جي بهاني ٻار جي حساس عضون کي هٿ لائي، يا کيس گندي فلم ڏيکاري، ته ٻار ان کي "استاد جي شفقت" نه پر "حملو" سمجهي ۽ فوري گهر ٻڌائي.

5 .اڻ اعلانيل دورا: پيءُ جي موجودگي جو اثر

والدين کي گهرجي ته هو ڪڏهن ڪڏهن بنا اطلاع جي دڪان تي چڪر لڳائين. جڏهن دڪاندار کي خبر هوندي ته

ٻار جو وارث هر وقت پڇا ڳاڇا ڪري ٿو، ته هو ٻار تي ميري نظر وجهڻ کان اڳ هزار ڀيرا سوچيندو.

6. تحفن جو ٻار: غير ضروري نوازشن تي نظر

جيڪڏهن ڪو ڪاريگر يا سيٺ توهان جي ٻار کي پنهنجي ڪيسي مان پئسا ڏئي، موبائيل فون وٺي ڏئي يا مهانگا تحفا ڏيڻ شروع ڪري، ته خبردار ٿي وڃو. اهي شيون اڪثر ٻار جو اعتماد ڪٿي ڪيس خاموش ڪرائڻ لاءِ استعمال ڪيون وينديون آهن.

7. اعتماد جو رشتو: ٻار جي خاموشي کي ٻولي ڏيو

ٻار کي گهر ۾ اهڙو ماحول ڏيو جو هو توهان کان ڊڄڻ بدران توهان کي پنهنجو دوست سمجهي. جيڪڏهن ٻار ڪم تي وڃڻ کان ڪيٻائي يا اوچتو سست ٿي وڃي، ته ان تي ڪاوڙجڻ بدران پيار سان اصل سبب پڇو

هنر جي آڙ ۾ هوس — هڪ استاد جي خيانت

اسان جي سماج ۾ چيو ويندو آهي ته "استاد پيءُ جي برابر آهي"، پر جڏهن هنر سيکاريندڙ (ڪاريگر) پنهنجي شاگرد

جي عزت جو دشمن بڻجي پوي، ته اهو سڀ کان وڏو سماجي ڏوهه بڻجي ويندو آهي.

واقعو: "استادي جو پرم ۾ زخمي روح"

عارف هڪ غريب گهر جو ٻار هو. سندس والده کيس هڪ موٽر ميڪينڪ جي ورڪشاپ تي ان اميد سان داخل ڪرايو ته پٽ هنر سيکاري وڏو ٿي گهر جو سهارو بڻبو. ورڪشاپ جو مالڪ، جنهن کي سڀ "**استاد اڪو** "چوندا هئا، شهر جو مشهور ڪاريگر هو. هو ظاهري طور تي عارف کي پنهنجي پٽن وانگر پائيندو هو.

ڄار وڇائڻ جو طريقو:

استاد اڪو عارف کي اڪثر دير تائين ورڪشاپ تي روڪي ڇڏيندو هو. هو عارف کي چوندو هو ته" :پٽ! جيڪڏهن تون جلدي ڪم سکڻ چاهين ٿو ته توکي مون سان گڏ اڪيلائيءَ ۾ وقت گذارڻو پوندو، مان توکي اهڙا 'گر' سيکاريندس جيڪي ٻين شاگردن کي نه ٻڌائيندو

آهيان ".معصوم عارف هنر سيکارڻ جي شوق ۾ ان مڪاريءَ کي نہ سمجهي سگهيو.

طاقت جي زور تي بدفعلي:

هڪ ڏينهن جڏهن ورڪشاپ جا سڀ مزدور هليا ويا هئا، استاد اکو عارف کي هڪ خراب انجڻ جي بهاني پنئين ڪمري ۾ گهرايو. اتي هن پنهنجي **جسماني طاقت ۽ استاديءَ جي رعب** کي استعمال ڪندي عارف سان بدفعلي ڪئي. عارف روئڻ لڳو ۽ مزاحمت ڪئي، پر استاد اکو کيس سختيءَ سان ڌمڪائيندي چيو:

"جيڪڏهن تون ٻاهر وڃي ڪنهن کي ٻڌائيندين تہ مان تنهنجي بابا کي چوندس تہ تنهنجو پٽ چور آهي، مون وٽان پئسا چوري ڪندي پڪڙيو ويو آهي. ڪير بہ هڪ غريب شاگرد جي ڳالهہ تي يقين نہ ڪندو پر منهنجي ڳالهہ سڀ مڃيندا. مان تنهنجي پوري خاندان جي بدنامي ڪري ڇڏيندس ۽ توکي ڪنهن بہ ٻئي ورڪشاپ تي نوڪري نہ ملندي".

نفسياتي بربادي:

عارف ان ڌمڪي کان ايترو تہ ڊڄي ويو جو هو ڪيترن ئي ڏينهن تائين پنهنجي گهر وارن کان لڪي لڪي روئندو رهيو. هن کي هاڻي هنر سيکارڻ کان نفرت ٿيڻ لڳي هئي. هو جنهن ورڪشاپ کي پنهنجي مستقبل جو گهر سمجهندو هو، اهو هاڻي ڪيس هڪ قيد خانو لڳڻ لڳو.

هن واقعي مان حاصل ٿيندڙ سبق:(Lessons for the Book)

1. **استادي جو رعب** :بدڪار ڪاريگر اڪثر ڪري "نوڪريءَ مان ڪڍڻ" يا "چوريءَ جي ڪوڙي الزام" جي ڌمڪي ڏئي ٻارن کي خاموش ڪرائيندا آهن.
2. **سچ ڳالهائڻ جي طاقت** :ٻارن کي سيکارڻ گهرجي تہ ڪنهن بہ اهڙي ظالم جي ڌمڪي کان نہ ڊڄن. ڪنهن بہ هنر کان وڌيڪ قيمتي انسان جي **عزت ۽ حياءُ** آهي.
3. **والدين جي ذميواري** :جيڪڏهن توهان جو ٻار اوچتو ڪم تي وڃڻ کان انڪار ڪري يا ڪنهن خاص استاد يا

ملازم کان ڊڄڻ لڳي، تہ فوري طور ان جي گهرائيءَ ۾ وڃو.

4. **ظلم سهڻ گناھ آهي** :ٻارن کي ٻڌايو وڃي تہ سچ ڳالهائڻ گناھ ناهي، پر ڪنهن جي **طاقت جي اڳيان جهڪي ظلم سهڻ اصل گناھ آهي.**

"اي هنر سيکاريندڙ استاد! تنهنجي استادي جو پرم تڏهن آهي جڏهن تنهنجو شاگرد تنهنجي هٿن ۾ محفوظ هجي. جڏهن تون پنهنجي طاقت جي زور تي ڪنهن غريب جي عزت لتاڙين ٿو، تڏهن تون استاد ناهي پر هڪ اهڙو راهزن آهين جنهن تي قدرت جي لعنت نازل ٿئي ٿي".

لواطت جا شادي شده زندگيءَ تي اثرات ۽ تباهيون

لواطت بدفعلي جو شڪار مرد جڏهن شادي ڪري ٿو، تہ هو اڪثر هڪ ناڪام مڙس ثابت ٿيندو آهي. هن بري فعل جا ازدواجي زندگيءَ تي ڪجهہ اهم اثر هي آهن:

.1جنسي ڪمزوري ۽ نامردي(Sexual Impotence)

بدفعليءَ جي ڪري مرد جا خاص عضوا ۽ رڳون ڪمزور ٿي وڃن ٿيون. غير فطري طريقي سان پنهنجي شهوت پوري ڪرڻ ڪري، طبيعي ۽ فطري طريقي (بيويءَ سان همبستري) ۾ ڪيس اها لذت نٿي ملي. نتيجي طور:

- هو پنهنجي گهر واريءَ جو حق پورو ڪرڻ جي لائق ناهي رهندو.
- "سُرعتِ انزال" (وقت کان اڳ فارغ ٿيڻ) ۽ "مرداني ڪمزوري" جهڙيون بيماريون ڪيس گهيري وٺن ٿيون.

.2زال کان بيزاري ۽ عدم توجهي

لواطت جو عادي مرد نفسياتي طور تي پنهنجي جنس (مرد) ڏانهن راغب هوندو آهي. ان ڪري، ڪيس پنهنجي زال جي خوبصورتي، سنگار ۽ قربت ۾ ڪا بہ دلچسپي نہ رهندي آهي. هو زال کي هڪ

"بوجھ" سمجھڻ لڳندو آهي، جنهن ڪري گھرو زندگي جهنم بڻجي ويندي آهي.

3.فطري لذت کان محرومي

الله تعاليٰ مرد ۽ عورت جي ملاپ ۾ جيڪا سڪون ۽ لذت رکي آهي، بدفعلي ڪندڙ شخص ان کان محروم ٿي ويندو آهي. ان جو ذهن رڳو گندگي ۽ غير فطري رستن جي ڳولا ۾ هوندو آهي، جنهن ڪري هو پنهنجي شادي شده زندگيءَ مان ڪڏهن به مطمئن ناهي ٿي سگهندو.

4.موذي بيمارين جي ور چڙهڻ

لواطت ڪندڙ مرد ڪيترين ئي خطرناڪ بيمارين جهڙوڪ AIDS **ايڊزآتشڪ** (Syphilis) ۽ ٻين جنسي بيمارين جو شڪار ٿي سگهي ٿو. شاديءَ کان پوءِ هو اهي بيماريون پنهنجي معصوم زال تائين به پهچائي ٿو، جيڪو هڪ وڏو ظلم آهي.

5.اولاد کان محرومي جو خطرو

جسماني نظام جي خرابي ۽ مرداني جراثيمن (Sperms) جي ڪمزوريءَ سبب، اهڙا ماڻهو اڪثر اولاد جي نعمت کان به محروم رهجي ويندا آهن. جيڪڏهن اولاد ٿئي به ٿو، ته اڪثر اهي ٻار جسماني يا ذهني طور ڪمزور پيدا ٿيندا آهن.

6.نفسياتي ذلت ۽ احساسِ گناهه

اهڙو شخص اندر ئي اندر پاڻ کي ڏوهي سمجهندو آهي. هو پنهنجي زال سان اکيون ملائي ناهي سگهندو. اهو احساسِ ڪمتري کيس چڙچڙو بڻائي ڇڏيندو آهي، جنهن جو نتيجو گهر ۾ جهيڙن ۽ آخرڪار طلاق جي صورت ۾ نڪرندو آهي.

عبرتناڪ واقعو: هڪ گناهه، سوين پشيمانيون

سارڻ هڪ ذهين نوجوان هو، پر پنهنجي جوانيءَ جي شروعات ۾ ئي بري صحبت جو شڪار ٿي ويو. هن "لواطت" جهڙي گندي عادت کي اپنايو ۽ سمجهائڻ باوجود ان کي رڳو هڪ وقتي مزو سمجهندو رهيو. کيس اها خبر نه هئي ته هي گناهه سندس جسماني طاقت ۽ مستقبل جي خوشين کي اندر ئي اندر ائين کائي رهيو آهي، جيئن اُڏهه ڪاٺ کي کائي ختم ڪري ڇڏيندي آهي.

جڏهن سارڻ جي شادي ٿي، ته سندس گهر وارا ڏاڍا خوش هئا، پر سارنگ اندر ئي اندر هڪ عجيب خوف ۽ پشيمانيءَ ۾ مبتلا هو.

تباهيءَ جو آغاز

شاديءَ جي ڪجهه ئي ڏينهن ۾ سارڻ جي ازدواجي زندگي سڙي رک ٿيڻ لڳي: غير فطري فعلن جي ڪري سندس مرداني قوت جواب ڏئي چڪي هئي. هو هڪ "نامرد" ۽ "ناڪام مڙس" ثابت ٿيو. هو پنهنجي شريڪِ حيات جو حق پورو ڪرڻ جي جسماني سگهه ئي وڃائي ويٺو هو.

نفسياتي فاصلو ۽ بيزاري:

سارڻ کي پنهنجي زال جي قربت، روپ ۽ سينگار ۾ ڪا به دلچسپي نه هئي، ڇاڪاڻ ته سندس ذهن غير فطري رستن جو گهر بڻجي چڪو هو. هو سڄي رات پنهنجي زال کان منهن موڙي سمهي پوندو هو. سندس بيوي، جيڪا هزارين ارمان کڻي آئي هئي، سا اڪيلائيءَ ۾ پنهنجي نصيب کي روئندي هئي. سارڻ پنهنجي گناهن جي ڪري "احساسِ ڪمتري" جو شڪار هو ۽ پنهنجي زال سان اکيون ملائڻ کان به قاصر هو، جنهن ڪري هو بنا ڪنهن سبب جي مٿس چڙچڙو ٿيندو هو.

بيماري ۽ اولاد کان محرومي:

ٽي سال گذرڻ باوجود گهر ۾ ڪنهن ٻار جي ڪوڪ نه گونجي. طبي معائنن مان معلوم ٿيو ته سارڻ جي مرداني قوت ۽ جراثيم ان گندي فعل جي ڪري صفا ختم ٿي چڪا هئا. ان سان گڏوگڏ، سارڻ هڪ موذي جنسي بيماريءَ ۾ به مبتلا ٿي چڪو هو، جيڪا هن پنهنجي معصوم زال کي به منتقل ڪري ڇڏي.

عبرتناڪ انجام:

آخرڪار، اها شادي طلاق تي ختم ٿي. سارڻ جي زال پنهنجي برباد ٿيل زندگي ۽ بيمار جسم کڻي پيئٽي گهر هلي وئي. سارڻ سماج ۾ رسوا ٿي ويو ۽ اڄ هو اڪيلائيءَ جي اونداهيءَ ۾ پنهنجي انهن گناهن تي پڇتائي رهيو آهي، جن سندس دنيا ۽ آخرت ٻئي برباد ڪري ڇڏيون.

سارڻ جو هي واقعو هڪ ڪلنڌڙ اکين لاءِ عبرت جو درس آهي ته :**سبق**
جيڪو شخص فطرت جي حدن کي ٽوڙي ٿو، فطرت ڪيس ڪڏهن به معاف

نتي ڪري. لواطت رڳو هڪ گناهہ ناهي، پر هي هڪ انسان جي عزت، خاندان ۽ نسل جي خودڪشي آهي.

بچاءُ ۽ اصلاح جو رستو

- **سچي توبہ** :جيڪو هن دلدل ۾ ڦاٿل آهي، ان کي گهرجي تہ پهرين سچي دل سان توبہ ڪري ۽ ان ماحول کي ڇڏي ڏي.
- **طبي علاج** :پنهنجي جسماني ڪمزورين لاءِ ڪنهن مستند ۽ ديندار حڪيم يا ڊاڪٽر کان علاج ڪرائي.
- **ذهني تبديلي** :پنهنجي سوچ کي پاڪيزه بڻائي ۽ زال جي حقن کي الله جو حڪم سمجهي پورو ڪرڻ جي ڪوشش ڪري.

نتيجو :لواطت رڳو هڪ لمحي جي لذت ناهي، پر اها سڄي عمر جي خوشين، نسل جي بقا ۽ شادي شده زندگيءَ جي سڪون جو قتل آهي. هڪ مرد کي پنهنجي مردانگي ۽ غيرت جي حفاظت ڪرڻ گهرجي تہ جيئن هو هڪ ڪامياب مڙس ۽ پيءُ بڻجي سگهي.

لواطت جا طبي، نفسياتي ۽ سائنسي نقصانات (هڪ تحقيقي جائزو)

انساني جسم هڪ منظم ۽ فطري نظام جي تحت تخليق ڪيو ويو آهي. طبي سائنس موجب، جسم جي هر عضوي جو هڪ خاص فعل (Function) آهي. جڏهن انسان پنهنجي فطري عضون کي انهن جي مقرر ڪيل فعل جي خلاف استعمال ڪري ٿو، ته قدرت جو دفاعي نظام ان جي خلاف ردِعمل ظاهر ڪري ٿو.

لواطت (Sodomy) اهڙو ئي هڪ غير فطري عمل آهي جنهن جا اثرات نه صرف فرد جي جسم تي، پر پوري سماج جي صحت تي موتمار ثابت ٿين ٿا.

.1مقعد جي بناوت ۽ غير فطري ملاپ جا نتيجا

انساني مقعد (Rectum) جي بناوت جنسي ميلاپ لاءِ نه پر اخراجِ فضلات (Elimination of waste) لاءِ ٺيل آهي.

- **پٽن جي تباهي :**مقعد ۾ ٻہ قسم جا پٽا (Sphincter Muscles)هوندا آهن جيڪي فضلي کي روڪڻ ۽ خارج ڪرڻ جو ڪم ڪن ٿا.
- **ڊاڪٽر هيري بينجمن** جي تحقيق موجب، لواطت جي نتيجي ۾ اهي پٽا مستقل طور ڍلا ٿي وڃن ٿا، جنهن ڪري انسان کي پنهنجي حاجت تي ڪنٽرول نہ ٿو رهي.
- **ٽيشوز جو ڦاٽڻ :(Tissue Tearing)**
- مقعد جي اندروني چمڙي انتهائي نازڪ ۽ رڳن سان ڀريل هوندي آهي. هن رستي ملاپ سان اندورني طور تي زخم (Fissures) ٿين ٿا، جيڪي جراثيمن لاءِ سڌو سنئون رت ۾ داخل ٿيڻ جو رستو بڻجي وڃن ٿا.

2.جنسي منتقلي واريون موتمار بيماريون(STDs)

جديد طب جي ماهرن، جهڙوڪ **ڊاڪٽر پال ڪيمرون**، ثابت ڪيو آهي تہ لواطت ڪندڙن ۾ بيمارين جو تناسب عام ماڻهن کان 100 ڳڻا وڌيڪ آهي.

- AIDS/HIV: هيءَ بيماري هن عمل ذريعي سڀ کان تيزي سان پکڙجي ٿي. چاڪاڻ ته مقعد جي رستي رت جو وهڻ عام آهي، ان ڪري وائرس سڌو رت ۾ شامل ٿي مدافعتي نظام (Immune System) کي تباهه ڪري ڇڏي ٿو.
- **سفلس ۽ سوزاڪ (Syphilis & Gonorrhea):** اهي جراثيمي بيماريون آهن جيڪي مقعد جي اندروني حصي کي ڪائي وجن ٿيون ۽ پيشاب جي نظام کي مفلوج ڪن ٿيون.
- **هيپيٽائٽس (Hepatitis A, B, C):** جگر جي اها بيماري لواطت ڪندڙن ۾ هڪ وبائي صورت اختيار ڪري وٺندي آهي، جنهن جو وڏو سبب جراثيمن جو رت ۾ سڌو شامل ٿيڻ آهي.

3.ڪينسر جو خطرو(Oncology Research)

ڊاڪٽر جوئل پاليفسڪي (University of California)جي تحقيق مطابق، لواطت ڪندڙ مردن ۾ **Anal Cancer**جو خطرو عام مردن جي مقابلي ۾ 400 سيڪڙو وڌيڪ هوندو آهي.

- هن جو بنيادي سبب **Human Papillomavirus (HPV)**آهي، جيڪو غير فطري ملاپ ذريعي هڪ جسم مان ٻئي جسم ۾ منتقل ٿئي ٿو ۽ مقعد جي سيلن کي ڪينسر جي سيلن ۾ تبديل ڪري ٿو.

4. نفسياتي تباهي ۽ ذهني مونجهارا

طبي سائنس صرف جسماني صحت تائين محدود ناهي، پر نفسياتي صحت به ان جو حصو آهي. مشهور نفسياتي ماهر **ڊاڪٽر يوزف نيڪولوسي** جي مطابق:

- **احساسِ گناھ ۽ ڊپريشن** :هي عمل انسان جي فطري غيرت کي ختم ڪري ڇڏي ٿو، جنهن جي نتيجي ۾

شديد ذهني دٻاءُ، خودڪشيءَ جا خيال ۽ معاشرتي اڪيلائي پيدا ٿئي ٿي.

- **اعصابي ڪمزوري** :غير فطري عمل جي ڪري دماغ جي مرڪزي اعصاب (Central Nervous System) تي خراب اثر پون ٿا، جنهن سان ياداشت جي ڪمزوري ۽ ذهني ڦڙڦوٽ پيدا ٿئي ٿي.

5.بيمارين جو هڪ وڏو مجموعو(Gay Bowel Syndrome)

ميڊيڪل لٽريچر ۾ هڪ خاص اصطلاح **"Gay Bowel Syndrome"** استعمال ٿئي ٿو. هي ڪنهن هڪ بيماري جو نالو ناهي، پر بيمارين جي هڪ اهڙي فهرست آهي جيڪا صرف لواطت ڪندڙن ۾ ملي ٿي، جن ۾:

1. **Proctitis:** مقعد جي اندروني سوزش.
2. **Cryptosporidiosis:** آنڊن جي شديد انفيڪشن.
3. **Giardiasis:** جراثيمي دست جيڪي مريض کي ڪمزور ڪري ڇڏين ٿا.

6.عمر جي گھٽتائي(Reduced Life Expectancy)

اوٽاوا يونيورسٽي جي هڪ تحقيق ۾ ڊاڪٽر پال ڪيمرون جي انگن اکرن موجب، لواطت جي عادت رکندڙ ماڻهن جي زندگي عام طور تي 20 کان 30 سال گھٽجي وڃي ٿي. ان جو سبب مختلف بيمارين جو حملو ۾ جسماني مدافعت جو ختم ٿيڻ آهي.

7.سماجي ۾ نسل جي بقا جو نقصان

سائنسي طور تي نسلِ انساني جي بقا جو واحد رستو مرد ۾ عورت جو فطري ملاپ آهي. لواطت هن فطري تسلسل کي روڪي ٿي، جنهن سان نہ صرف آبادي جو توازن بگڙجي ٿو، پر خانداني نظام (Family Unit) جيڪو سماج جي بنياد آهي، سو بہ تباھ ٿئي ٿو.

خلاصو

لواطت صرف هڪ اخلاقي برائي ناهي، پر هڪ "**طبي خودڪشي** "آهي. سائنسي طور تي ثابت ٿي چڪو آهي تہ انساني جسم هن فعل کي قبول نہ ٿو ڪري. هر اهو انسان جيڪو هن رستي تي هلي ٿو، سو پنهنجي صحت، جواني ۽ زندگي کي خطرناڪ بيمارين جي ور چڙهائي ٿو

غير فطري عادتن مان ڇوٽڪارو ۽ علاج جا طريقا

لواطت (ڪرڻ يا ڪرائڻ) جي عادت هڪ اهڙي دلدل آهي جنهن مان نڪرڻ ناممڪن ناهي، پر ان لاءِ هڪ منظم حڪمت عملي جي ضرورت آهي. هيٺيان قدم ان برائيءَ کي پاڙ کان ختم ڪرڻ ۾ مدد ڪندا:

1. ارادي جي مضبوطي ۽ نفسياتي فيصلو (Psychological Shift)

علاج جي شروعات ذهن کان ٿيندي آهي.

- **عزمِ مصمم** :پنهنجي پاڻ سان واعدو ڪريو تہ هي فعل منهنجي انساني وقار جي خلاف آهي.
- **نقصانن جو تصور** :جڏهن بہ گناھ جو خيال اچي، تہ ان سان ٿيندڙ ذليل موت (ايڊز) ۽ ڪراڙپ جي رسوائيءَ کي ذهن ۾ آڻيو. خوف کي علاج طور استعمال ڪريو.

2.محرڪات ۽ ذريعن جو مڪمل بائيڪاٽ(Cutting off Triggers)

هر گناهہ جو هڪ رستو هوندو آهي. جڏهن تائين رستو کليل هوندو، توبہ برقرار نہ رهندي.

- **صحبت جي تبديلي** :اهڙن دوستن يا ماڻهن کان مڪمل طور ڪناره ڪشي اختيار ڪريو جيڪي هن فعل ۾ شريڪ آهن. فون تان سندن نمبر ڊليٽ ڪريو.
- **ڊجيٽل پاڪيزگي** :انٽرنيٽ تي موجود فحش مواد ۽ اهڙيون ايپس جيڪي هن برائيءَ جو ذريعو بڻجن ٿيون، انهن کي پنهنجي زندگيءَ مان خارج ڪريو.

3.رويي جي تبديلي جو علاج(Cognitive Behavioral Therapy)

نفسياتي ماهر هن طريقي کي "عادت بدلائڻ" لاءِ استعمال ڪندا آهن.

- **ذهن جي منتقلي** :جڏهن بہ غلط خيال اچي، تہ فوري طور پنهنجي جاءِ تبديل ڪريو، ٿڌي پاڻي سان وضو ڪريو يا ڪنهن بئي جسماني ڪم ۾ لڳي وڃو.
- **نفرت پيدا ڪرڻ** :پنهنجي ذهن کي اها تعليم ڏيو تہ هي فعل "لذت" ناهي پر "غلاظت" آهي.

4.شادي ۽ فطري جنسي رستو(The Natural Cure)

اسلام شاديءَ کي حياءُ جو قلعو قرار ڏنو آهي.

- **شادي جي اهميت** :جيڪڏهن توهان ڪنوارا آهيو ته جلد شادي ڪريو. جيڪڏهن شادي شده آهيو، ته پنهنجي زال سان تعلق کي جذباتي ۽ جسماني طور تي وڌيڪ وقت ڏيو.
- **محبت جو مرڪز** :پنهنجي جنسي توانائي کي غير فطري واٽ تان هٽائي، پنهنجي شريڪِ حيات ڏانهن موڙيو. هي عمل توهان جي دماغ کي ٻيهر فطرت تي آڻيندو.

5.جسماني بحالي ۽ ورزش(Physical Rehabilitation)

هن فعل جي ڪري جسماني ڪمزوريءَ کي ختم ڪرڻ ضروري آهي.

- **پٺن جي ورزش** :مقعد جا پٺا جيڪي ڍلا ٿي ويا آهن، انهن کي مضبوط ڪرڻ لاءِ (**Pelvic Floor Exercisesڪيگل ورزشون** (ڪريو. هي طبي طور تي توهان کي ٻيهر صحتمند بنائڻ ۾ مدد ڪنديون.
- **جم ۽ رانديون** :سخت ورزش ڪرڻ سان جسم ۾ موجود اضافي "هارمونز" مثبت طريقي سان خارج ٿين ٿا، جنهن سان ذهن پرسڪون رهي ٿو.

6.روحاني علاج ۽ دعا(Spiritual Healing)

انسان جڏهن پنهنجي مالڪ سان ملي ٿو، ته کيس اندروني طاقت ملي ٿي.

- **نماز جي پابندي** :نماز انسان کي بي حيائيءَ کان روڪي ٿي. باجماعت نماز جي عادت روح کي پاڪ ڪري ٿي.
- **ذڪر ۽ دعا** :سحر جي وقت اڪيلائيءَ ۾ روئي پنهنجي گناهن جي معافي گهرو. الله کان "پاڪيزه زندگي" جو سوال ڪريو.

7.اڪيلائيءَ کان پرهيز (Avoiding Solitude)

شيطان هميشہ اڪيلي انسان تي حملو ڪندو آهي.

- **فارغ نہ رهو** :پنهنجو وقت نيڪ ماڻهن جي محفلن، علمي ڪتابن جي مطالعي يا گهرواريءَ سان گذاريو.
- **اڪيلو نہ سمهو** :جيڪڏهن ممڪن هجي تہ اڪيلائيءَ واري ڪمري ۾ سمهڻ کان پاسو ڪريو جڏهن تائين توهان جو ارادو مڪمل مضبوط نہ ٿي وڃي.

8.طبي ماهرن جي صلاح (Professional Help)

جيڪڏهن عادت تمام پراڻي آهي ۽ توهان پنهنجي طور قابو نٿا ڪري سگهو:

- ڪنهن بہ شرم کان سواءِ ڪنهن سني **يورولوجسٽ (Urologist)** يا **سائيڪالوجسٽ** سان رابطو ڪريو. اهي توهان کي ڪجهہ دوائون يا سيشن تجويز ڪري سگهن ٿا جيڪي ذهني دٻاءُ گهٽائڻ ۾ مدد ڪندا.

خلاصو :علاج تڪليف ڏيندڙ ٿي سگهي ٿو، پر ان جو نتيجو هڪ **"باوقار زندگي "**آهي. اڄ جو هي ڏکيو فيصلو توهان کي سڀاڻي جي وڏي ذلت ۽ جهنم جي باهہ کان بچائي سگهي ٿو.

ياد رک! تنهنجي جواني تنهنجي امانت آهي، ان کي غلاظت ۾ وڃائي پنهنجي آخرت ۽ صحت برباد نہ ڪر".

هڪ فڪري نتيجو

هن ڪتاب جي ورقن ۾ اسان جنهن موضوع تي بحث ڪيو آهي، اهو ڪو معمولي معاملو ناهي، پر اسان جي معاشري جي ان ناسور جي نشاندهي آهي جيڪو خاموشيءَ سان اسان جي اخلاقيات جي جڙن کي ڪائي رهيو آهي .

اغلام بازي صرف هڪ فرد جي لغزش يا گناهہ جو نالو ناهي، پر هي انساني فطرت، وقار ۽ سماجي توازن جي خلاف هڪ ڪليل جنگ آهي.

فطرت کان بغاوت جا نتيجا

تاريخ گواهہ آهي تہ جڏهن بہ ڪنهن قوم فطرت جي حدن کي لتاڙيو آهي ۽ پنهنجي نفساني خواهشن کي لغام ڏيڻ بدران انهن جو غلام بڻجي وئي آهي، تہ ان جو انجام عبرت ناڪ تباهي کان سواءِ ٻيو ڪجهہ ناهي نڪتو. اسان جنهن معاشري ۾ ساهہ کڻي رهيا آهيون، اتي حيوانيت جي هن پکڙجندڙ وبا اسان جي معصوم نسلن جي مستقبل کي خطري ۾ وجهي ڇڏيو آهي.

اسان جي ذميواري

ڪتاب جي پڄاڻي تي پهچندي، اسان سڀني کي هي سوال پنهنجي پاڻ کان پڇڻو پوندو تہ" :**ڇا اسان رڳو تماشائي بڻجي پنهنجي تباهي جو انتظار ڪنداسين؟** "بلڪل نہ! اسان تي اها ذميواري عائد ٿئي ٿي تہ:

- **پهرين قدم** طور، اسان پنهنجي گهرن ۾ حيا ۽ پاڪيزگي جو ماحول پيدا ڪريون.

- **ٻيو،** پنهنجي ٻارن جي تربيت اهڙي انداز ۾ ڪريون جو ڪين حق ۽ باطل، ۽ فطري توڙي غير فطري عملن جي وچ ۾ واضح فرق معلوم هجي.
- **ٽيون،** معاشرتي سطح تي اهڙي برائي کي گناهہ ۽ عيب سمجهيو وڃي، نہ ڪي ان کي "آزادي" يا "جديديت" جو نالو ڏئي قبول ڪيو وڃي.

اميد جي روشني

ياد رکو، توبہ جا دروازا هميشہ کليل آهن. معاشري جي اصلاح تڏهن ئي ممڪن آهي جڏهن فرد پنهنجي اصلاح ڪري. جيڪڏهن اسان اڄ بہ پنهنجي رب جي حضور سچي دل سان توبہ ڪريون ۽ پنهنجي زندگين کي خدائي احڪامن جي روشنيءَ ۾ گذارڻ جو عزم ڪريون، تہ هي گندگي اسان جي سماج مان صاف ٿي سگهي ٿي.

نتيجي طور، هي ڪتاب صرف پڙهڻ لاءِ ناهي، پر هڪ فڪري بيداريءَ جي دعوت آهي. اچو تہ عزم ڪريون تہ اسان هڪ اهڙو پاڪيزه معاشره اڏڻ ۾ پنهنجو ڪردار ادا ڪنداسين، جتي انسانيت جو وقار محفوظ هجي، جتي معصوميت جو قتل نہ ٿئي ۽ جتي زندگي پنهنجي اصل ۽ فطري حسن سان جڳمڳائي رهي هجي.

"بيشڪ ڪاميابي رڳو انهن لاءِ آهي، جيڪي پاڪيزگي اختيار ڪن ٿا.